

مزامير

خوشا بحال کسانى کى خودا شريعت قوبيل دأريدى

خوشا بحال كسى كى شروز آدمان امرأ مشورت نوكونه
و گوناھكاران رآه دونبال نيشه
و اوشانى امرأ كى همه چى مسخره كونيدى،
نشست و برخاست نوكونه

۲ بلكى اون ميل و رغبت خوداوند شريعت ايسه
و اون ديل و فيكر شبنده روز دربارهي خوداوند تعليم* تفكر كونه.
۳ اون ايتا درختي مانه كى روخان کنار بكاشته نهه
و خودش وخت، خو ميوهي فاده
و اون ولگان هيوخت دوچلكسته نيه
و هر كاري كى كونه، عاقبت به خير به.

۴ اما شروز آدمان اطو نى بيدى.

اوشان، كاه و كولوش مأنيدى كى باذ امرأ پراكنده بيدى.

۵ هن واسى شروز آدمان، خوداوند داوري موقع نتأيدى تاب بأوريد
و هطويم نه گوناھكاران، خوروم آدمان امرأ.
۶ خوداوند، خوروم آدمان زندگى جا مواظبت كونه

* ۲:۱ زبان عبرى دورون هو كلمه يى ايسه كى پنج فصل اول كيتاب موقدس ره
ايستفاده بيوسته (ينى تورات) ولى جمله ميان ويشتر معنى تعليم دهه.

ولی شروز آدماں آخر عاقبت ہلاکت و نابودی ایسہ.

او پادشایی کی خودا اینتخاب بوکودہ

۲ چى و اسی قومآن شورش کونیدی؟
 چره مردومان بیخودی نقشہ کشیدی؟
 پادشایان، زیمین سر ویریزی
 و حاکمان شور و مشورت کونیدی
 به ضد خوداوند و اون مسیح.*
 ۳ اوشان گیدی: «بأیید خودمان اوشان لافندان جا نجات بدیم
 و اوشان زنجیلان جا آزاد کونیم!»

۴ خوداوند کی آسمان جور نیسته، خنده کونه
 و اوشان رخشن گیره.
 ۵ بازین غیظ امرأ اوشان مره گب زنه
 و خشم امرأ اوشان ترسانه.
 ۶ خودا گه: «من می پادشای قرار بدم
 می موقدس کوه، صهیون سر.»

۷ و هسا خوداوند حوکم و اگویا کونم:
 اون مر بوگفته: «ایمروز تو می پسر ایسی
 و من تی پتر.
 ۸ می جا بخوآه، من ملتآن تی ارث و میراث چاکونم
 و چار طرف زیمین تی شین به.
 ۹ آهینی عصا امرأ اوشان ایشکنی

و هطویم کوزه گَر کوزه مأنستن، اوشأن خوردَ کونی.»

۱۰ هسأ ده عاقل ببید، آی پادشایان،
و شیمی چومانَ وازَ کونید، شومانی کی زیمین
سر حوکم کونیدی.

۱۱ خوداوندَ ترسَ امرأ عیادت بوکونید
و هطویم ترس و لرزَ مره شادی بوکونید.

۱۲ پسرَ ماچی بدید نوکونه اونَ غیظَ گیره
بأزین رأ دورونی هلاکَ بید،
چره کی اون ایدفعهیی به خشم آیه.
خوشا به حالَ همهئِ اوشأنی کی اونَ پناه آوریدی.

خوداوندَ جا کومک خواستن

داوودَ مزمور او زمانی کی خو پسر، آبشالومَ جا بوگورُخته بو.

خوداوندأ، چقده زیادیدی می دوشمنان،
خیلی یان می ضد ویریزیدی.

۲ خیلی یان می جا اطو گب زینیدی:
«خودا ورجأ هیچ نجاتی اونَ ره ننه.» سِلاه*

۳ ولی تو، آی خوداوند، جَه هر طرف می سپر ایسی،
تو می جلال ایسی و مرَ سربولندَ کونی.

۴ خوداوندَ ایجگره امرأ دوخادم

* ۲:۳ معنی این کلمه که بارها در کتاب مزامیر به کار رفته است، روشن نیست ولی احتمالاً اصطلاحی مربوط به موسیقی یا مراسم نیایشی است.

و اون خو موقدسّ کوه جا مَرّ جواب بده. سِلاه

۵ من بوخوفتم و وأخاب شوم
و دوواره ویریشتم، چره کی خوداوند می جا مراقبت کونه.
۶ هیزاران نفر جا نترسم
اوشانی کی جه هر طرف می دور و ور بیگفتیدی.

۷ خوداوندأ، ویریز!
ای می خودا، مَرّ نجات بدن،
چره کی تو، تومام می دوشمنان دیمان کشیده زنی
و شرور آدمان گازان ایشکنی.

۸ خوداونده کی نجات دهه.
خوداوندأ، تی برکت تی قوم ره ببه! سِلاه

سختی یان موقع کومک خواستن
پيله رهبر و آسی کی سرود خانان هیدایت کونه. داوود
مزمور. سازانی امرأ کی سیم دأریدی.

۴ ای خودایی کی می حق فیگیری،
او وخت کی تر دوخانم، به می داد فارس.
گیرفتاری جا مَرّ آزاد کودی.
مَرّ لطف بوکون و می دوعای گوش بدن. سِلاه

۲ ای اینسان زاکان، تا کی می عزیزت، ذیلت و خواری بحیساب آیه؟

تا کی باطیل کاران دوس داریدی و دغل و دورغ
دونبال ایسیدی؟ سیلاه

۳ وستی بدآنید کی خوداوند خودش ره، مؤمن آدمان سیوا بوکوده،
وختی یم کی اون دوخانم، خوداوند ایشتاوه.

۴ وختی شمر غیظ گیره، گوناہ نوکونید؛
وختی خوفتن دریدی، شیمی دیل دورون فیکر
بوکونید و ساکیت بسید. سیلاه
۵ خوروم قوربانایان تقدیم بوکونید،
بازین خوداوند توکل بوکونید.

۶ خیلی یان گیدی: «کیسه کی امر خوبی بوکونه؟»
خوداوند، تی دیم نور، امر دتاوان.
۷ تو شادی می دیل دورونی بنهیی،
ویشتر جه او وختانی کی گندوم و تازه شراب اوشان ره زیاد به.
۸ سلامتی امرأ خوسم و وأخاب شم
چونکی فقط تو، ای خوداوند، وئلی کی من امنیت
دورون زندگی بوکونم.

مر تی خوروم رایان دورون هیدایت بوکون
پيله رهبر و آسی کی سرود خانان هیدایت
کونه. داوود مزمور. ساز نی امرأ.

۵
ای خوداوند، می گبان گوش بدن
و می ناله تو جه بوکون.
۲ ای تو کی می خودا و می پادشایی،

می ایجگره صدایِ گوش بدن،
 چونکی تی ورجا دوعا کونم.
 ۳ خوداوندا، صُب دم می صدایِ ایشتاوی؛
 خروس خانان وخت می خواسته یان تی حوضور آورم
 بازین تی رافا ایسم.

۴ تو خودایی نی بی کی شرارت دوس بداری؛
 بدی تی ورجا جاجیگایی ناره.
 ۵ اوشانی کی فقط خوشان قوبیل داریدی نتانیدی
 تی چومان جُلُو بئسید.
 تو همه تان بدکاران جا نیفرت داری؛
 ۶ دورغ گویان هلاک کونی.
 خوداوند جه کسانی کی خون فوکونیدی و دغلباز
 و دورغ گو ایسیدی، نیفرت داره.

۷ ولی من تی موحبّتی زیادی و آسی تی خانه دورون ایم
 و ترس و ایحترام امرآ تی موقدس معبد طرف عیبادت کونم.
 ۸ آی خوداوند، می دوشمنان و آسی مر تی خوروم
 رایان دورون هیدایت بوکون،
 و تی راست راه مره هموار کون.

۹ چونکی اوشان زوان سر حقیقت نچرخه
 و خوشان باطین دورون خوروم آدمان هلاکت ره نقشه کشیدی.
 اوشان گولی واز بوسته قبر مانه
 و خوشان چرب زوانی امرآ دیگران گول زینیدی.
 ۱۰ خودایا، اوشان گونایان بحیساب باور،

بہ کی خوشآنؑ نقشہ یانؑ و اسی زیمین بوخویرید۔
جہ اؑاطر کی زیاد نافرمانی کونیدی، اوشانؑ تی جا دور کون،
چونکی تی ضد ویریشتیدی۔

۱۱ ولی اوشانی کی تر پناہ اوریدی ہمہ تان شاد ببید
و تا ابد شادی امرأ آواز بخانید۔
تی سایہ جیر اوشانؑ حفظ بوکون
تا کی اوشانی کی تی نام دوس داریدی تی و اسی شادی بوکونید۔
۱۲ چونکی تو، ای خوداوند، خوروم آدمانؑ برکت دیھی
و اوشانؑ تی لطفؑ امرأ ایتا سپرؑ مانستن جہ هر
طرف موحافظت کونی۔

پریشانی موقع دوعا کودن

پیلہ رهبزؑ و اسی کی سرود خانانؑ ہیدایت کونہ۔ داوودؑ
مزمور۔ سازانی مرہ کی ہشت تا سیم داریدی۔

۶ ای خوداوند، خشمؑ امرأ مرؑ و ازخواست نوکون
و تی غیظؑ امرأ مرؑ تنبیہ نوأ کودن۔
۲ خوداوندأ، مرؑ لطف بوکون چونکی دہ مرہ جان و رمقی نمآنستہ؛
ای خوداوند، مرؑ شفا بدن، چونکی می خاشانؑ
درڈ جا ایشکفتن دریدی۔
۳ می روح بد جوری پریشانہ
ولی، ای خوداوند، تا کی؟
۴ خوداوندأ، و اگر د بیا و می جانؑ خلاص کون؛
تی موحبتؑ و اسی مرؑ نجات بدن۔
۵ چونکی بمرده آدم نتانہ ترؑ یاد باورہ۔

کيسه کي بتانه مورده يان دنيا دورون تر ستايش بوکونه؟

۶ ناله زئن جا خسته يم.

هر شب مي رختخواب ارسو* مره پور کونم،
و مي تخت خواب گريه امرأ هيست کونم.
۷ مي چومان غم و غورصه جا کم سو ببوستيد
و توما م مي دوشمنان و اسي تار بوستيد.

۸ اي توما م بدکاران، مي جا دور بيد،

چونکي خوداوند مي گريه صدای گوش بده.
۹ خوداوند مي ايلتماس بيشتاوسته،
خوداوند مي دوغاي قوبيل کونه.

۱۰ مي دوشمنان همه تان خجالت زده و بد جور پريشان احوال بيدی؛
اوشان خوشان روئ و اگردانیدی شیدی و ايدفعه يی
خجالت زده بيدی.

تر پناه اورم

داوود مزبور خوداوند ره، کوشن گبان و اسي کي بنيامين قبيله شينه.

اي يهوه، مي خودا، تر پناه اورم؛

مر جِه همه ي او کساني کي مر دونبال کونیدی،
نجات بدن و خلاص کون،

۲ نوکونه کي شير مانستن مر درجين ورجين کونید
و مي جان پاره ماره کونید و کسی نيسه کي مر نجات بده.

۳ آی یهوه، می خودا، اگه گوناہ بوکودم
 و می دسان ظولم جا آلوده ببوسته،
 ۴ اگه می رفیق خوبی بدی امرأ جواب بدم،
 و می دوشمن مال و منال ناحق غارت بوکودم،
 ۵ پس وهل دوشمن مر دونبال کونه و مر فارسه؛
 وهل می زندگی زمین سر نابود کونه و می
 جان بگیل کونه. سیلاه

۶ آی خوداوند، تی خشم امرأ ویریز
 و می دوشمنان غضب کودن جلو بس.
 می و آسی ویریز،

آی کسی کی عیدالت حوکم بوکودی.
 ۷ وهل توما قومان تی ورجا جم بید
 و تو، تی بوجور جاجیگا دورون بینیش.

۸ خوداوند مردومان داوری کونه.
 آی خوداوند، می دوروستکاری و آسی به می داد فارس،
 جه خاطر کی می دیل و زوان ایتایه.

۹ آی خودایی کی عادل ایسی،
 و دیلان و فیکران جا و أخبری،
 شروز آدمان شرارت جه بین ببر،
 دوروستکار آدمان پابرجا بوکون.

۱۰ می سپر خودایه
 کی راست دیلان نجات دهه.
 ۱۱ خودا داوڑ عادل ایسه،

خودایی کی همه تا روز اون غیظ گیره.
 ۱۲ اگه کسی توبه نوکونه، خودا
 خو شمشیر تیج کونه
 و خو کمان فاکشه و آماده کونه،
 ۱۳ اون ضد، آدم کوشن اسلحه یان تهیه کونه
 و آتشی تیرانم چا کونه.

۱۴ تی حواس بمانه او کسی کی شرارت امرأ شکم اوساده
 فیتنه مره حامله ببوسته،
 بازین دورغ زایه.
 ۱۵ چاله کنه و اون جولف کونه
 و دکفه هو چاه دورون کی خودش بکنده بو.
 ۱۶ اون فیتنه واگرده خودش سر
 و اون ظولم و ستم اون سر تان خوره.

۱۷ خوداوند اون عیدالت و اسی شوکر کونم
 و موتعال خوداوند نام ستایش کونم.

خوداوند جلال و عظمت

پيله رهبر و اسی کی سرود خانان هیدایت کونه.
 «گیتیت» آهنگ امرأ. داوود مزمور.

ای یهوه، امی سرور،
 چی عظمتی داره تی نام تومامی زیمین سر!
 تو تی جلال آسمانان جور قرار بدیی.
 ۲ تی دوشمنان و اسی

کوچه جغلان و شیرخوَر زَاکَانْ زبانِ امرأ حمد و
ستایش* بنا بوکودی،
تا دوشمنان و اوشانیِ کی خواستید اینتقام
فیگیرید، ساکیت کونی.

۳ وختی تی آسمان فندرِم
کی تی دسانْ مره چاکوده ببوسته،
و ماه و ستاره یانی کی تو قرار بدهیی
۴ گمه: اینسان چیسه کی تو اون ره فیکر کونی
و بنی آدم کی اون توجه کونی؟

۵ تو اون ایتا پیچه بیجیرتر جه فرشته یان* چاکودی
و تاج جلال و ایحترام اون سر بنهیی.
۶ ایختیار چیزانی کی تی دس امرأ خلق بوکودی، اون فادهیی
و همه چیی اون پا جیر بنهیی:
۷ تومام گاب و گوسفندان
و هطویم صارا جانوران،
۸ آسمان پرنده یان،
دریا مایی یان
و هر موجودی یم کی دریا دورونی دواره.

۹ آی یهوه، امی سرور
چی عظمتی داره تی نام تومامی زیمین سر!

* ۲:۸ ترجمه یی یونانی «هفتادتنان» اکلمه یی ستایش معنی بوکوده و متن عبری دورون
«قوت» بینویشته ببوسته. ۵:۸ یا «خودا».

خودا عيدالتؑ امرأ داوری كونه

پيله رهبرؑ و أسی كی سرود خأنأن هیدایت كونه.
«موت لېنؑ» آهنگؑ امرأ. داوودؑ مزمور.

۹ تر، آی خوداوند، تومامی می دیل و جانؑ امرأ شوكر كونم؛
تومامی تی عجیبؑ كارأن اعلام كونم.
۲ تی وجودؑ و أسی شادی و خوشحالی كونم؛
تی نامؑ، آی خودایؑ موعال، ستأیش كونم.

۳ وختی كی می دوشمنأن پسأ پسأ شیدی،
بأزین تی ورجأ نتأیدی خوشأنؑ پا سر بئسید و هلاكؑ بیدی.
۴ چونكى تی حوكم می و أسی عيدالت و اینصافؑ امرأ بو؛
تو تی تختؑ پادشأیی سر نیشتهیی و عيدالتؑ
مرهم داوری بوكودی.

۵ قومأنؑ توبیخ بوكودی و شرورؑ آدمأنؑ جه بین ببردی؛
اوشأنؑ نامؑ محوؑ كودی تا آخرؑ دونیا.
۶ دوشمنؑ تا أبد نابودؑ بوسته،
اوشأنؑ شأرأنؑ جه ریشه بكندی؛
اوشأنؑ نامؑ اویرؑ بوسته.

۷ اماؑ خوداوند خو تختؑ سر نیشته تا أبد؛
خو تختؑ داوری كودنؑ و أسی برقرار بوكوده.
۸ اونؑ، دونیایؑ عدلؑ امرأ حوكم كونه،
و قومأنؑ اینصافؑ مره داوری كونه.
۹ خوداوند، ستم بیده آدمأنؑ ره ایتأ بولندؑ قله ایسه

ایتا جان پناه سختی یانِ موقع.

۱۰ اوشانی کی تی نام شناسیدی تر توکل کونیدی،
چونکی، آی خوداوند، اوشانی کی تی دونبال
گردیدی به حال خودشان ننه بی.

۱۱ خوداوند کی صهیون دورون خو تخت سر نیشته،
ستایش بوکونید!

و اون کاران قومان میانی اعلام بوکونید.

۱۲ چونکی خوداونده کی خون اینتقام فیگیره، ستم
کش آدمان به یاد آورہ؛

اوشان ایجگره صدای جہ خاطر نبرہ.

۱۳ آی خوداوند، مر لطف بوکون

تو کی مر مرگ دروازه یان جا نجات دیھی،

اذیت و آزاری کی دوشمنان دس جا دینم، بیدین،

۱۴ کی تومامی تی عجایب کاران صهیون شار

دروازه یان جا اعلام کونم

و تی نجات و آسی شادی کونم.

۱۵ قومان او چاه دورون دکفتیدی کی دیگران ره بکنده بید،

ینی خوشان پا امرأ هو دام میان گریفتار بوستید کی جیگا بدہ بید.

۱۶ خوداوند خو داوری امرأ خودش بشناسانه،

شروز آدمان هو دام دورون دکفتیدی کی خوشان

دس مره چاکودید. سیلاه

۱۷ اوشان شیدی جهندم دورونی،

تومام قومانی کی خودای جہ خاطر بریدی.

۱۸ چونکی فقیر آدمان هیوخت جہ خاطر نشیدی،

و ستم بیده آدمان امید تا ابد پا برجا مانہ.

۱۹ ویریز، آی خوداوند، ونأل اینسان نفس پیروز ببه؛
 ببه کی همه ئی قومآن تی ورجا داوری ببید.
 ۲۰ آی خوداوند، ترس قومآن جان دورون تاود
 کی اوشان بفأمید، فقط اینسان ایسیدی و بس.

چره سختی یان موقع تر قایم کونی؟

- آی خوداوند، چره دور ایسه یی؟
 چره سختی یان موقع تر قایم کونی؟
- ۲ شرور آدمان غرور مره فقیران اذیت و آزار کونیدی؛
 ببه کی گیرفتار خوشان شوم نقشه یان ببید.
- ۳ چونکی شرور آدم خو نفس خواسته یان ایفتخار کونه،
 و اونی کی حرص مال و منال دأره خوداوند کوفر و ناسزا گه.
- ۴ شرور آدم غرور مره گه: «خودا و ازخواست نوکونه»،
 اصن اون فیکر و ذکر آنه کی «خودا وجود نأره».
- ۵ خو بد کردکاران میان همیشه موفقه،
 تی داوری یان اون درک جا پيله تره،
 تومام خو دوشمنان رخشن گیره.
- ۶ خو دیل دورونی گه: «هیوخت هیچی نتأنه می
 جا سر، مر تکان بده،
 و پوشت در پوشت بلا جا دور ایسم.»
- ۷ اون دهن پور جه نیفرین، دوز و کلک و ستمه،
 اون زوان جیر فیتنه و شرارت لانه دأره.
- ۸ دیهاتی آدمان ره کمین کونه،
 بآزین خلوت جاجیگایان میان بی گونایان گوشه،
 جیگا خوره و خو طعمه ی پایه؛
- ۹ درنده شیر مانستن دار و درختان دورونی کمین کونه،

رافا ایسه تا کی فقیرآن شکار بوکونه،
 فقیرآن به دام تاوده و گیرفتار کونه.
 ۱۰ اون قوربانی یان له و لورده بیدی، نتأیدی خوشآن پا سر بسید
 و اون زور و قوت و آسی کفیدی.
 ۱۱ خو دیل دورونی گه: «خودا مر جه یاد ببرده،
 و خو دیم بیگیفته دره و هیوخت نیدینه.»

۱۲ خوداوندأ، ویریز! خودایا تی دس دراز کون.
 ستم کش آدمآن جه تی خاطر نبر.
 ۱۳ چره شرور آدم خودای کوجه دانه دینه؟
 چره خو دیل دورونی و آسی بگه:
 «خودا و ازخواست نوکونه»؟
 ۱۴ ولی خودایا، تو دینی، فیتنه و غم و غورصه ای فندری
 کی تی دس امرأ موجازات بوکونی.
 بیچاره یان خوشآن به تی دس ایسپردی؛
 تو یتیمان یوری.

۱۵ شرور آدمآن و بدکارآن بالآن بشکن؛
 اوشآن، شرور کارآن و آسی و ازخواست بوکون
 تا کی اثری جه او کردکارآن باقی نمأنه.

۱۶ خوداوند پادشأ ایسه تا ابد؛
 قومانی کی خودای قوبیل نأریدی، اون سرزیمین
 جا جه بین شیدی.
 ۱۷ خوداوندأ، تو ستمکش آدمآن دیل ناجه ای برآورده کونی؛
 اوشآن قوت قلب دیهی و اوشآن گبان گوش کونی.
 ۱۸ تو به داڈ یتیمان و مظلومان فارسی

تا اینسانی کی خاکِ جا ایسہ دہ نتانہ کسی بترسانہ.

دوروستکاران پناہگاہ

پیلہ رہبرِ وُسی کی سرود خانانِ ہدایت کونہ. داوودِ مزبور.

خوداوندِ ورجا پناہ بیگیتم.

پس چرہ مر گیدی:

«ایتا پرندہ مانستن پر بزن بوشو تی کوه سر.

۲ چونکی شرورِ آدمان خوشانِ کمان فاکشیدی

و تیر زہ دورون بنہ ییدی

کی تاریکی دورون راست دیلانِ طرف تاودید.

۳ وختی پایہ یان فوگردیدی،

دوروستکارِ آدم دہ چی تانہ بوکونہ؟»

۴ خوداوند خو موقدسِ معبدِ دورون ایسہ،

خوداوند آسمانِ دورون خو تختِ سر نیشتہ.

اون چومان فندرہ.

اون چومان پلک زئنِ امرأ اینسان ایمتحان کونہ.

۵ خوداوند، دوروستکار و شرور ایمتحان کونہ؛

خو وجودِ دورون اونی کی خشونت دوس بدآرہ، بد دآرہ.

۶ شرورِ آدمانِ سر، ول بیگیتہ آتش وارانہ؛

اوشانِ سام ول بیگیتہ گوگرد بہ

و آتشی باد کی سوجانہ،

۷ چونکی خوداوند عادلہ،

اون، دوروستکاری کی دوس دآرہ؛

دوروستکارِ آدمان اون روی دینیدی.

خودا، دوروستکارانِ حمایت کونه

پیلہ رھبَرِ وُاسی کی سرود خُانَانِ هیدایت کونہ. داوودؑ
مزمور. سازانیِ امرأ کی هشت تا سیم دأریدی.

۱۲
آی خوداوند، امرَ نجات بدن، چونکی هیچ آدم با دین و
ایمانی باقی نمأنسته
و مردومانِ میانی وفادارِ آدمَان محو بوستید.
۲ همه تان کس کسِ دورُغ گیدی
و اوشانِ لبَانِ الکی قوربان صدقه شوئون و دو رویی امرأ گب زنه.

۳ ببه کی خوداوند تو مأم لبَانیِ کی الکی قوربان
صدقه شیدی و اوینه
و زوانی کی گولازِ امرأ گب زنه،
۴ اوشانی کی گیدی: «چرب زوانی امرأ پیروزِ بیم؛
امی زوانم امی امرأیه، کی تانه امی سرور ببه؟»

۵ خوداوند فرمأیه: «فقیرانِ مال و منالِ غارت بوستنِ وُاسی
و ستم کشِ آدمَانِ آه و ناله ره
هسأ ویریزم،
و اوشانِ ره او رفاه و امنیتیِ کی ناجه دأریدی، فأدم.»
۶ خوداوند گبانِ خالص ایسه،
نقره مأنه، کی گیلِ کوره دورون تصفیہ ببوسته
و هفت وار پاک بوسته.

۷ آی خوداوند، تو ستم بیده آدمَانِ حفظ کونی؛

تو آمرَ اَنسلَ بَدَ جا تا اَبَدَ موحافظتِ کونى.
 ۸ شروزِ آدمانِ همه جا فارسيدى،
 وختى کى پستى و رذالتِ آدمانِ ميانِ ارزشِ پيدا کونه.

درمانده مرداڳِ دوعا

پيله رهبرِ وَاَسى کى سرودِ خَانانِ هيدايِتِ کونه. داوودِ مزمور.

خوداوندا تا کى؟ ينى مَر تا اَبَدَ جِهَ خَاَطِرِ برى؟
 تا کى خَايى تى روىِ مِى جا قايمِ کونى؟
 ۲ تا کى وَاَستى مِى فيکر و خيالِ اَمرا مشغولِ بيم
 و شبنده روزِ مِى ديلمِ غمِ بيگيره؟
 تا کى مِى دوشمنِ مَرِ پيروزِ به؟

۳ آى يهوه، مِى خودا، مَرِ فندر و مِى دوعاىِ جوابِ بدن.
 مِى چومانِ سو فادن، نوکونه کى مرگِ ميانِ بوخوسم؛
 ۴ نوکونه کى مِى دوشمنِ بگه: «اونِ پيروزِ بوستم!»
 و مِى بدِ خويانِ مِى شکستِ جا شادى بوکونيد.

۵ ولى من تى موحبتِ توکلِ دارم؛
 مِى ديل تى نجاتِ وَاَسى شادى کونه.
 ۶ خوداوند ره سرودِ خانم
 چونکى مَرِ خورومِ پاداشِ فاده.

بدکار آدم

پیلہ رھبِر و اسی کی سرود خاَنانَ ہیدایت کونہ. داوودؑ مزموّر.

نادان خو دیلِ دورون گہ:

«خودا وجود نأره!»

۱۴
آ جور آدمآن فاسد ایسیدی و پست کارآن کونیدی!
خوروم آدمی وجود نأره!

۲ خوداوند آسمانْ جأ

اینسانْ فندرہ

تا بیدینہ کسی ایسہ کی عاقلانہ رفتار بوکونہ
و خودا دونبال بگرده؟

۳ ہمہ تان گومرأہ بوستیدی

و ہمدیگرَ امرأ فاسد بوستیدی؛

خوروم آدمی وجود نأره،

حتی اینفر.

۴ ینی بدکار آدمآن درک و فأم نأریدی؟

اوشآنی کی می قوم فؤریدی، اینگار کی نان خوردن دریدی

و خوداوند دونخآنیدی؟

۵ بأزین حیسابی ترسیدی

چونکی خودا، دوروستکار آدمآن امرأیہ.

۶ شومان ستم بیده آدمآن نقشہ یان باطیل کونیدی

ولی خوداوند اوشان پوشت و پناهه.

۷ کاشکی ایسرائیل نجات، صهیون جا ظاهیر بوسته بی!
وختی خوداوند گودشته مانستن خوشبختی و سعادت
خو قوم ره واگردانه،
یعقوب به شوق و ذوق آیه و ایسرائیل شادی کونه.

کی ایسه کی تی موقدس کوه دورون ساکن بیه؟
داوود مزمور.

۱۵ آی خوداوند، کی ایسه تی خیمه میان میهمان بیه؟
کی ایسه کی تی موقدس کوه دورون ساکن بیه؟

۲ او کسی کی بدون عیب و ایراد قدم اوسانه،
دوروستکارم بیه
خو دیل جایم راست گب بزنه،
۳ کی خو زوان امرایم غیبت نوکونه
و خو همساده بدی نوکونه
و سرکوفت زتن در مورد خو دور و اطرافی یان قوبیل نوکونه،
۴ هطویم شرور آدمان بی ارج و قورب دانه
و حورمت نهه اوشانی کی خودا جا حیساب بریدی؛
کی خو قول وفا بوکونه
هر چقدم اون ره ضرر بیه؛
۵ کی خو پول کسی نوزول فننده
و بی گوناہ ضد، رشوه فتنگیره؛
اونی کی ا کاران کونه

ھیوخت جہ خو جا سر تکان نوخوره.

تو ونالی موردهیانؑ دونیا میانِ بئسم

داوودؑ غزل.*

خودایا، مرَ موحافظت بوکون،

چونکی تر پناه بأوردم.

۲ خوداوندؑ بوگفتم: «تو می سروری،

هیچ خوروم چیزی نأرم جز تو.»

۳ ولی موقدسؑ آدمانی کی زیمینؑ سر ایسه ییدی،

اوشانؑ، پیله کسانؑی ایسیدی کی توماؑ می دیل خوشی

اوشانؑ جا ایسه.

۴ اوشانی کی ایتا خودایؑ دیگرؑ دونبال ایسیدی، ویشتر

غم و غورصه خوریدی؛

اوشانؑ خودایانؑ ره نه قوربانؑی خونؑ فوکونم

و نه اوشانؑ نامؑ بزوانؑ آورم.

۵ آی خوداوندؑ، تو می نصیبی کی مرَ مقرر ببوسته و می پیاله؛

تو می سأمؑ مره داری.

۶ می حد و حدودؑ، خوروم جاجیگآیانؑی ایسه کی می شین ببوسته؛

خوروم ارثی ایسه کی مرَ فارسه.

۷ خوداوندؑ موتبارک خانمؑ کی مرَ نصیحت کونه،

* ۱۶: ۰ هَنَ اصل معنیؑ عبری معلوم نی یه ولی ایحتمالاً ایتا اصطلاحی ادبی ایسه کی مربوط به موسیقی به.

همه تا شبان مي ديل مرّ تعليم دهه.
 ۸ خوداوند هميشه مي ورجا دارمه.
 چونكي مي راست دس ورجا ايسه،
 جه مي جا سر تكان نوخورم.

۹ هنّ و اسي مي ديل شاده و تومام مي وجود خوشحاله
 مي جسم و جانم امن و امان مانه،
 ۱۰ چونكي تو و نالي مورده يان دنيا ميان بئسم
 و من كي تي سرسپرده ايسم، بعد مردن، جه بين بشم.
 ۱۱ تو مرّ ياد دهی كي چوطويي ابدی زندگی ئی فارسم؛
 تي ورجا شادي فراوانه،
 تي راست دس جايم، خوشي يان تا ابد ايدامه داره.

بي گونا مرداگّ دوعا

داوود دوعا

۱۷
 آي خوداوند، مي دادخواهي ئي گوش بوكون
 و مي ايجگره صدای توجه بوكون.
 مي دوعاي گوش بوكون
 كي مي بي شيله پيله لبان جا بيرون آيه.
 ۲ تي حوضور جا مرّ حوكم بوكون؛
 تي چومان، اينصاف امرأ فندره.

۳ تو مي ديل ايمتحان بوكودي، شب مي ورجا بامويي؛
 مرّ ايمتحان بوكودي و هيچي نيافتی،
 چونكي تصميم بيگيفتم مي ديل و زوان امرأ گونا هي نوكونم.

۴ ولی در مورڈ آدماَن کردکاراَن
 تی لباَن کلامِ اَمراَ
 مرَ ظالمِ آدماَن رَایاَن جاَ دور بدآشتم.
 ۵ می قدماَن تی رَایاَن دورون قایم ایسیدی؛
 می پایاَن لغزش نوخوردید.

۶ خودایا، ترَ دوخاَنم، چونکی می جوابِ دیھی؛
 می گباَن بیشنو و گوش بوکون.
 ۷ تی عجیبِ موحبتِ نیشاَن بدن،
 تو کی تی راستِ دسِ اَمراَ
 اوشاَنی کی ترَ پناه آوریدی، دوشمناَن دسِ جاَ نجات دیھی.
 ۸ مرَ تی چوماَن نی نی مانستن حفظ بوکون
 و مرَ تی پر و بالِ جیر جیگاَ بدن،
 ۹ جہ شرورِ آدماَنی کی خاییدی مرَ جہ بین ببرید
 و جہ می دوشمناَنی کی می دورِ بیگیتیدی تا می جانِ فیگیرید.

۱۰ اوشاَن، خوشاَن دیلانِ سنگ ڈویدی
 و خوشاَن زواَن غرورِ اَمراَ گب زنیدی.
 ۱۱ می پا مالہی دونبالِ کودیدی و ہساَ می دورہ بیگیتید؛
 مرَ فندرستن دریدی کی مرَ زیمینِ سر تاویدید.
 ۱۲ اوشاَن، ایتاَ شیرِ مانستن ایسیدی کی تیکہ پارہ
 کودنِ وَاسی حرصِ زنہ،
 ایتاَ وحشی شیرِ مانستن کی ایتاَ خلوتِ جیگاَ کمین بوکودہ درہ.

۱۳ خوداوندأ، ویریز و اَشانِ جُلُو بَس و اَشانِ بزیمین بزن؛
 تی شمشیرِ اَمراَ می جانِ شرورِ آدماَن دسِ جاَ خلاص کون.

۱۴ آی خوداوند، تی دسانْ امرأ نجات بدن مرّ جَه هَجور آدمَان،
 جَه اَ دونیا مردومانی کی اوشانْ دیل و فیکر فقط
 زندگی کودن هَه دونیا دورونی ایسه؛
 جَه مردومانی کی اوشانْ شکمانْ تی برکتْ زیمینی امرأ پورَ کونی
 و صاحبْ زاکانْ زیادیمی بیدی،
 و هو چیزیی کی جَه اَشانْ مال و منال مأنه، اَشانْ زاکانْ فارسه.

۱۵ ولی من پارسایی امرأ تی روی فندرم
 وختی یم کی بیدار بم، جَه اَ خاطر کی تی دیم فندرم، سِرَ بم.

خوداوند می صخرهیه

پيله رهبرْ وأسی کی سرود خَانانْ هیدایت کونه. داوودْ مزمو،
 خوداوندْ خدمتگوزار. داوودْ اَ سرودْ او وختی بخانده کی خوداوند
 اونْ تومامْ دوشمنانْ دسْ جا و شائولْ دسْ جا نجات بدّه.

۱۸
 آی خوداوند، می قوتی، تر دوس دأرم!
 ۲ خوداوند می صخرهیه، می قلهیه، کسی
 کی مرّ نجات دهه؛

خودا می صخرهیه کی اونْ پناه برم؛
 اون می سپر ایسه، می قوت کی مرّ نجات دهه و می پيله قلهیه.
 ۳ خوداوند کی سزاوارْ ستایش کودن ایسه، دوخانم
 و می دوشمنانْ دسْ جا نجات یافم.

۴ مرگْ لافندانْ می دور واپخته بو،
 و سیلْ آبانی کی نابودْ کونیدی مرّ فُترکسته بید.
 ۵ موردهیانْ دونیا خو لافندانْ امرأ می دور واپخته بو

و مرگِ دام می چومانِ جُلُو نَهَه بو.
 ۶ می سختی دورون خوداوندِ دوخادم
 و می خودا ورجا ایجگره بزم و کومک بخواستم.
 اون خو معبدِ جا می صدایِ بیشتاوسته
 و می فریادِ کومک اونِ ورجا اونِ گوش فارسه.

۷ بازین زیمین بلرزسته و تکان بوخورده
 کویانِ پایه بلرزه دکفتید و حرکت بوکودید
 چونکی خودایِ غیظِ گیفته بو.

۸ اونِ دوماغِ جا دود بوجور شویی،
 اونِ دهنِ جا آتشی کی سوجانهیی بیرون بامو
 و زغلانی کی سوجانهیی اونِ جا ول بیگفتید.
 ۹ آسمانِ و اشکافته و بیجیر بامو؛
 ظولماتِ اونِ پا جیر نَهَه بو.

۱۰ فرشته سر بینیسته و پرواز بوکوده؛
 بادِ بالانِ سر سرعتِ امرأ پرواز بوکوده.

۱۱ خوره تاریکی دورون جیگا بده،
 و تاریکِ ابرانِ امرأ کی آبِ جا پوریدی
 خوره خو دور و ور سایه بان چاکوده.

۱۲ جه او تاپشِ نوری کی اونِ جُلُو نَهَه بو
 ابرانِ جُلُو جُلُو را دکفتید

و اوشانِ جا تگرگ و ول بیگفتی آتش بیرون بامو.
 ۱۳ خوداوندِ آسمانِ جا گورخانه اوسه کوده،

خودایِ موتعالِ صدا، تگرگ و ول بیگفتی زغالِ امرأ بامو.
 ۱۴ اون، خو تیرانِ اوسه کوده، دوشمنانِ فراری بده؛
 رعد و برق تاوده و اوشانِ پریشانِ کوده.

۱۵ بآزین دریا جولفَ جاجیگآیان نمایان بوستید
و زیمینَ پایه آشکارَ بوسته
تی تشر و تی دوماغَ بادَ امرأ، آی خوداوند.

۱۶ خوداوند آسمانَ جاَ خو دسَ درازَ کوده، مرَ بیگفته
و جهَ جولفَ آبآنَ میانَ مرَ بیرون باورده.

۱۷ مرَ می قودرتمندَ دوشمنَ دسَ جاَ نجات بدّه،
جهَ اوشانی کی می جاَ نیفرت دأشتیدی،
چونکی می جاَ قویتر بید.

۱۸ او روزی کی بلا مرَ فُترکسته بو، می ضد ویریشیدی
ولی خوداوند می تکیه گاه بو.

۱۹ اون مرَ ببرده ایتاَ خوروم جاجیگا
و مرَ نجات بدّه، چونکی می جاَ راضی و خوشحال بو.

۲۰ خوداوند می دوروستکاری و آسی، مرَ پاداش فآده،
می دسانَ پاکی و آسی می دس مزدَ مرَ فآده.

۲۱ چونکی خوداوند رأیانَ دونبال بوشوم
و بدکاری و شرارتَ امرأ می دیم می خودا جاَ وانگردانئم.

۲۲ اونَ توماَمَ حوکمانَ می چومانَ جُلُو نَهه بو
و اونَ دستورانَ جاَ نافرمانی نوکودم.

۲۳ خوداوند جُلُو بی عیب و نقص بوم
و مرَ گونه جاَ دور بدأشتم.

۲۴ خوداوند، می دوروستکاری و آسی، مرَ پاداش فآده
چونکی می دسانَ پاکی یَ بیده.

۲۵ وفادارَ آدمَ امرأ وفاداری کونی؛

بی عیبِ آدمِ مره، خودتِ کامل نیشانِ دیھی.
 ۲۶ پاگانِ امرأ، پاکی امرأ رفتار کونی،
 ولی دورو آدمانِ امرأ زیرکی مره رفتار کونی.
 ۲۷ چونکی تویی کی ستمکشِ قومِ نجات دیھی
 ولی مغرورِ آدمِ سرِ بیجیر اوری.
 ۲۸ تویی کی می چراغِ روشن داری؛
 یهوه، می خودا، می تاریکیِ روشن کونه.
 ۲۹ آی خودا، تی کومکِ امرأ لشکرانِ حمله کونم؛
 و تی یاری مره دیوارانِ جا پرم.

۳۰ ولی خودا رأ و روش کامله؛

خوداوندِ کلامِ خالصه.

خودا، تومام کسانِ ره کی اون پناه بریدی،
 ایتا سپره.

۳۱ چی کسی خودا ایسه، غیرِ یهوه؟

و چی کسی صخره‌یه، جز امی خودا؟

۳۲ خودایه کی می کمرِ قوتِ امرأ دوده

و می راهِ کامل کونه.

۳۳ می پایِ آهو پا مانستن چاکونه

و بولندِ جاجیگایانِ مر به پا داره.

۳۴ می دسانِ جنگستنِ ره تعلیم دهه

کی می بازویانِ برنجی کمانِ فاکشه.

۳۵ آی خوداوند، تو تی سپر کی پیروزی آورہ مر فاده‌یی

و تی راست دس می پشتیان بو؛

تی فروتنی مر پیله‌دانه چاکوده.

۳۶ می پا جیر زیمینِ پهن کودی

کی می پا لیز نوخوره.

۳۷ می دوشمنانَ دونبالَ کونم و اوشانَ فارسَم،
تا کی هلاکَ نیبید، وانگردم.

۳۸ اوشانَ جوری زیمینِ سر زَم کی نتانید ویریزید،
و می پا جیر کفیدی.

۳۹ تو جنگِ و اسی می کمرِ قوَتِ امرأ دؤستی
و اوشانیِ کی می ضد ویریزیدی می پا جیر تاودی.
۴۰ تو کاری بوکودی کی می دوشمنانَ و اگر دید فرار بوکونید
و اوشانیِ کی می جا نیفرت دآریدی هلاکَ کونم.

۴۱ ایجگره زیندی، کومک خاییدی ولی هیکس نی یه
کی اوشانَ نجات بده؛

خوداوندِ جا کومک خاییدی، ولی اوشانَ جواب نده.
۴۲ من اوشانَ گرد و خاکِ مأنستن سابم و باد دس ایسپارم
و کوچه یانِ گیلِ چلِ مأنستن بیرون فیشانم.

۴۳ تو مرَ مردومانَ دعوا مورافه جا خلاصَ کونی
و مرَ قومانَ سرور چاکونی

و مردومی کی نشناختیم مرَ خدمت کونیدی.
۴۴ هطوتا می صدایِ ایشتاویدی، می جا ایطاعت کونیدی؛
بیگانه یانِ می جُلُو سر بیجیر اورییدی.

۴۵ اوشانَ خوشانَ روحیه یِ دباختیدی
و ترس و لرزِ امرأ خوشانَ قله یانِ جا بیرون آیدی.

۴۶ خوداوند زنده یه! موتبارک ببه می صخره!
موتعال ببه خودایی کی مرَ نجات دهه!

۴۷ اون خودایی ایسه کی می اینتقامَ فیگیره
 و قومآن می پا جیر تاوده،
 ۴۸ و مر می دوشمنآن دس جا خلاص کونه.
 رأس رآسی، آی خوداوند، جه اوشانی کی می ضد
 ویریزیدی، مر سربولند کودی
 و ظالم مردآک دس جا نجات بدیی.
 ۴۹ هن و آسی، آی خوداوند، تر قومآن میانی ستایش کونم
 و تی نام و آسی سرود خانم.
 ۵۰ خودا خو پادشای پيله پیروزی یان بخشه
 و خو مسح ببوسته ای موحبت کونه،
 داوود و اون نسل تا ابد.

خوداوند شریعت کامل ایسه

پيله رهبر و آسی کی سرود خانآن هیدایت کونه. داوود مزموور.

۱۹
 آسمان خودا جلال جا گب زنه
 و فلک، اون دس کارآن جا گه.
 ۲ همه تا روزان کلام اوسه کونیدی
 و همه تا شبان دانستن اعلام کونید.
 ۳ با آنکی نه گبی زینیدی، نه کلامی
 و هیکسم اوشان صدای نیشتاوه،
 ۴ ولی اوشان آواز تومامی زیمین سر پخش به
 و اوشان کلام زیمین چار طرف فارسه.
 پيله دانه چادر آسمان جور خورشید ره بپا بوکوده
 ۵ و خورشید، تازه داماد مانستن خو حجله جا بیرون آیه،
 ایتا پالوان مانستن شادی امرأ میدان دورون دووه.

۶ جہ ایطرف آسمان ویریزہ
و خو رای دونبال کونہ ایطرف دیگر شہ؛
اون گرما ہمہ چیی فارسہ.

۷ خوداونڈ شریعت کاملہ
و جان تازہ کونہ.

خوداونڈ شہادتان امین ایسیدی
و نادان آدمان فام یاد دہہ.

۸ خوداونڈ حوکمان دوروستہ
و دیل شاد کونہ.

خوداونڈ دستوران پاکہ
و چومان روشن کونہ.

۹ خوداونڈ جا حساب بردن پاک ایسہ
تا ابد و ہمیشگی.

خوداونڈ قانونان حقہ
و ہمہ تان اوشان عیدالت امرآیدی.

۱۰ طلا جا خیلی ویشتر ارزش دارہ،
حتی ایتا عالمہ خالص زر جا؛

عسل جا شیرین ترہ،

حتی جہ عسلی کی شانہ جا تگہ کونہ.

۱۱ تی خدمتگوزار اوشان جا یاد گیرہ

هر کی یم اوشان جا ایطاعت کونہ، پیلہ پاداش فیگیرہ.

۱۲ کیسہ کی بتانہ خو ایشتبایان تشخیص بدہ؟

آی خوداونڈ، مر می ناستہ بو گونایان جا آزاد کون!

۱۳ ہطویم تی خدمتگوزار دانستہ بو گونایان جا دور بدار،

ونأل کی اوشآن مَر فرمان بدید!
بازین بی عیب بم
و دور جَه پیلہ سرکشی.

۱۴ گبآنی کی می دَهَن جَا بیرون آیه و فیکرآنی کی جَه می دیل آیه
تَر خوش بآیه،
آی خوداوند، کی می صخره‌یی و مَر نجات دیهی.

خوداوند اینتخاب بپوسته پادشأ پیروزی
پیلہ رهبرِ وُسی کی سرود خَانَن هیدایت کونه. داوود مزمور.

خوداوند سخت روزان دورون تی جواب بدِه!
یعقوبِ خودا نام تی جَا موحافظت بوکونه.

۲ ببه کی خو قُدس جَا تره کومک اوسه کونه
و کوه صَهیون جَا تر حمایت بوکونه،

۳ توما م تی پیش کشی یان بیاد باوره

هطویم توما م تی سوجانئنی قوربانی یان* قوبیل بوکونه. سِلاه
۴ تی دیلِ ناجه‌ی تَر فاده

و توما م تی نقشه یان به انجام فارسانه.

۵ تی نجات وُسی شادی امرأ آواز بخانیم

و امی پرچمان امی خودا نام امرأ بوجور ببریم.

خوداوند توما م او چیزانی کی اون جَا درخواست بوکودی، تَر فاده!

* ۲۰:۸ سوجانئنی قوربانی ایتا قوربانی بو کی حیوان قوربانگاه سر در حوضور خودا
کاملاً سوجانه‌ییدی.

۶ ہسأ بفأمستم کی خوداوند خو مسح بیوسته پادشای نجات دہہ؛
 خو موقدسّ آسمانْ جاّ اونْ جواب دہہ،
 خو راست دسّ قوّتْ امرأ کی نجات دہہ.
 ۷ آشانْ، خوشآنْ اراہیانْ گولاز کونیدی و اوشآن خوشآنْ اسبانْ،
 ولی آمانْ امی خودا یہوہ نامْ دوخانیمی!
 ۸ اوشآن زانو زنیدی و کفیدی
 ولی آمانْ ویریزی می و بپا ایسی می.

۹ آی خوداوند، پادشای نجات بدن!
 او روز کی تر دوخانیمی، امی جواب بدن!

پادشا خودا قوّتْ امرأ شادی کونہ

پیلہ رهبزْ و آسی کی سرود خانانْ ہیدایت کونہ. داوودْ مزموور.

۲۱ آی خوداوند، تی قوّتْ و آسی پادشا شادی کونہ
 و تی نجاتْ و آسی چقدر ذوق کونہ!
 ۲ تو اونْ دیلْ ناجہیْ فادہیی
 و اونْ زوانْ خواہشْ اونْ جاّ دریغ نوکودی. سیلاہ
 ۳ چرہ کی خوروم برکتانْ امرأ اونْ مولاقات کونی
 و ایتا تاج جہْ خالصْ طلا اونْ سر نیہی.
 ۴ تی جاّ زندگی بخواستہ و اونْ فادہیی،
 عمرْ دراز و ہمیشگی امرأ.
 ۵ تی نجاتْ و آسی یہ کی اونْ جلال پیلہ دانہ یہ.
 اونْ شکوہ و عظمت ببخشہیی.
 ۶ رأس رأسی کی ہمیشگی برکتانْ اونْ فادہیی
 و تی حضورْ شادی و آسی اونْ خوشحال کودی.

۷ چہ کی پادشا، خوداوند توکل کونہ
و خودای موعال موحت و اسی قایم خو جا سر ایسہ.

۸ آی خوداوند، تی دس امرأ توما م تی دوشمنان یافی؛
تی راست دس تی بدخویان فارسہ.

۹ او وختی کی بایی،
اوشان آتش تنور مانستن چاکونی.
خوداوند، خو غیظ امرأ اوشان فورہ
و آتش اوشان سوجانہ و جہ بین برہ.

۱۰ اوشان نسل جہ زمین سر اوسانی
و اوشان زاگان جہ بنی آدم میان.

۱۱ با انکی تی ضد بد نقشہ یان بکشید
و توطئہ بوکونید، موفق نییدی.

۱۲ او وختی کی تی کمان فاکشی و اوشان طرف نیشانہ گیری،
اوشان وادار کونی کی واگردید.

۱۳ آی خوداوند، تی قوت و اسی موعال بوبو!
تی قودرت و عظمت و اسی ترہ سرود خانیم و تر ستایش کونیم.

چہ مر تنها بنہیی؟

پیلہ رہبر و اسی کی سرود خانان ہدایت کونہ. «صَبْ
سر آہو» آہنگ امرأ. داوود مزموور.

آی خودا، می خودا، چہ مر تنها بنہیی
دور ایسہیی و مر نجات ندی و می ایجگرہ
صدای نیشتاوی؟

۲ آی می خودا، روز ایجگره زنم، تر دوخانم ولی جواب ندی؛
شبانم هطو و هی ذره ساکیت نبم.

۳ ولی تو قدوس ایسی،
ایسرائیل حمد و ستایش تره ایتا تخت مانستن
ایسه کی اون سر نیشته یی.

۴ آمی پئران تر توکل بوکودیدی
هطویه، تر توکل بوکودید، و تو آشان نجات بده یی.
۵ تی ورجا فریاد بزه ییدی و خلاص بوستید؛
تر توکل بوکودید و شرمنده نبوستید.

۶ ولی هچین ایتا کلم مانم، اینسان نییم!
آدمان مر عار دانیدی و قوم مر کوچیک کونه.

۷ هر کی مر دینه، رخشن گیره؛
مر طعنه زنیدی و خوشان سر تکان دیهیدی و گیدی:
۸ «خوداوند توکل داره،

پس وهل خودا اون خلاص کونه!
خودا اون نجات بده، چره کی فیکر کونه، خودا اون جا راضی یه.»

۹ ولی تو مر می ماژ شکم جا بیرون باوردی،
و جه او وختانی کی شیرخور زای بوم، می پوشت و پناه بی.

۱۰ جه وختی کی بدونیا باموم، تر بیسپرده ببوستم؛
جه او وختی کی می ماژ شکم جا فارغ بوستم، تو می خودا بی.

۱۱ می جا دور نوا ایسن،
چونکی سختی یان فارسئن دریدی
و کسی نیسه کی کومک بوکونه.

۱۲ خیلی نرّ گابانْ مأنستن می دورَ بیگیفته دریدی،
 «باشانْ» کلّ ورزایان مَر محاصره بوکودید.
 ۱۳ خوشانْ دهنْ می طرف وازْ کودیدی،
 درنده شیرانْ مأنستن کی نعره زنیدی.

۱۴ آبْ مأنستن فوؤستم،
 و تومامْ می خاشانْ کس کسْ جا سیوا ببوستید.
 می دیل موّمْ مأنستن
 می اندرونْ میانی آبْ بوسته.
 ۱۵ می زور و قوّت ایتا تیکه سفالْ مأنستن خوشک بوسته؛
 می زوانْ می نکتالْ بچسبسته؛
 مَر مرگْ خاکْ سر بنه یی.

۱۶ سکآنْ مأنستن مَر دورَه کودیدی؛
 خیلی شروژْ آدمانْ می دور حلقه بزه ییدی؛
 می دس و پایْ سولاخْ کودیدی.
 ۱۷ تانم تومامْ می جانْ خاشانْ بیشمأرم.
 اوشانْ خیره بوستیدی و مَر فندرستن دریدی.
 ۱۸ می لیپاسانْ خوشانْ میانْ سامْ بوکودید
 و اوشانْ و آسی قرعه تاوَدَه ییدی.

۱۹ ولی تو، آی خوداوند، می جا دور نوأ ایسن.
 تو کی می قوّتی، هر چی زودتر مَر کومک بوکون!
 ۲۰ می جانْ شمشیرْ جا خلاص کون
 و می زندگی ییْ جه سکآنْ دس!
 ۲۱ مَر شیرْ دهنْ جا نجات بدن؛

و وحشی گابان شاخان میان به می داد فارس!

۲۲ تی نام می خاخور و براران ره اعلام کونم؛

هو جایی کی ایسه بیدی، تر ستایش کونم.

۲۳ آی کسان کی خوداونڈ جا ترس و ایحترام دآریدی،

اون ستایش بوکونید!

تومامی یعقوب نسلان، خودا نام جلال بدید!

آی تومامی ایسرائیل نسلان، اون جا حساب ببرید!

۲۴ چره کی اون مظلوم مظلومیت خوار و کوچیک بحیساب نآورده

و خو دیم اون جا قایم نوکوده،

بلکی اون کومک ایجگره صدای بیشتاوسته.

۲۵ پیله جماعت دورون تی خوروم کاران و آسی تر ستایش کونم؛

او کسان ورجا کی تی جا حساب بریدی، می نذران فادم.

۲۶ فقیران غذا خوریدی و ستر بیدی؛

اوشانی کی خودا دونبال گردیدی اون ستایش کونید.

شیمی دیلان زنده بمانه تا ابد!

۲۷ زمین چار طرف مردومان، خوداونڈ به یاد دآریدی

و اون ورجا واگردید.

تومام قومان طایفه یان تی ورجا سوجده کونیدی.

۲۸ چونکی پادشایی خودا شینه؛

و اونه کی قومان فرمان دهه.

۲۹ تومام اوشانی یم کی مال و منال دآریدی، غذا

خوریدی و سوجده کونیدی؛

همه تان اوشانی کی بازین خاک جیر شیدی،
 اون جُلو زانو زیندی،
 او کسان کی نتانیدی خوشان زنده بدآرید.
 ۳۰ نسلانی کی آیدی اون خدمت کونیدی؛
 و اوشانی کی بازین آیدی خوداوند جا خبر دیهد.
 ۳۱ و اوشان، قومی کی هنوز بدونیا نامویدی، خودا
 عیدالت اعلام کونیدی
 و گیدی کی اون، ا کاران بوکوده.

خوداوند می شبانه

داوود مزمور

خوداوند می شبانه؛

۲۳

هیچی موحاج نم.

۲ سبز علفزاران میانی مر خوشانه؛
 آرام آبان ورجا مر هیدایت کونه.

۳ می جان تازه کونه

و خو نام و آسی*

مر راست رایان دورون هیدایت کونه.

۴ وختی یم تنگ دره ظولمات جا دوآرم،
 بدی جا نترسم، چره کی تو می امرأ ایسه یی.
 تی عصا و چوبدسی مر قوت دیل دهیدی.

* ۳:۲۳ زبان عبری دورون، ا کلمه کی امان اون «نام» ترجمه بوکودیم معنی
 گسترده تری داره، ویشتر شخصیت و صفت معنی دهه.

۵ می دوشمنان چومان جُلو مِرہ سفرہ وشانی،

می سر روغن و اَسنی

و می جام پور کونی.

۶ راس راسی تومام می ایام عمر تی حُبی یان و موحبت می امرأ ایسه
منم آی خوداوند، تی خانه دورونی ایسم تا کی می سر زندہ یہ.

پیلہ پادشأ

داوود مزمور.

۲۴ زمین و تومام چیزانی کی اون میان نہہ،
خوداوند شینہ.

دونیا و ہر کی اون دورون زندگی کونہ.

۲ چرہ کی خودا اون پاکاران دریایان رو قایم چاکودہ،
و اون ابان سر بپا بوکودہ.

۳ کی ایسہ کی خوداوند کوه جور بایہ؟

کیسہ کی اون موقدس جاجیگا سر بسہ؟

۴ او کسی کی اون دس و دیل پاک بہ

کی باطیل چیزان اومیدوار نیہ

و قسم دوڑغ نوخورہ.

۵ اون خو برکت خوداوند جا فیگیرہ

و عیدالت، جہ خودایی کی اون نجات دہہ.

۶ اطوی ایسیدی مردومانی کی خودا دونبال گردیدی

کی تی دونبال گردیدی تا تی روی بیدینید، آی

یعقوب خودا. سلاہ

۷ آی دروازہ یان، شیمی سر راست کونید!
 آی قدیمی دران، شیمی پا سر بسید
 کی شاہ جلال بودورون بایہ!
 ۸ آ شاہ جلال کی ایسہ؟
 خوداوند قوی و دیلاور،
 خوداوندی کی جنگ دورون دیلاورہ!
 ۹ آی دروازہ یان، شیمی سر راست کونید!
 آی قدیمی دران، شیمی پا سر بسید کی شاہ
 جلال بایہ بودورون!
 ۱۰ آ پادشا جلال کی ایسہ؟
 لشکران خوداوند،
 اون، شاہ جلالہ! سیلاہ.

دوعا، ہدایت و محافظت و اسی

داوود مزموور.

۲۵ آی خوداوند، می جان و وجود بہ تی طرف دارم.
 ۲ خودایا، تر توکل دارم؟
 پس ونال شرمندہ بیم
 و می دوشمنان خوشان رہ می جلو گولاز بوکونید.
 ۳ رأس راسی کسی کی تی رافا ایسہ؟
 ہیوخت خجالت زدہ نییہ؛
 او کسانئ خجالت زدہ بیدی کی
 بیخودی خیانت کونیدی.

۴ آی خوداوند، تی رایان مر نیشان بدن،

و تی رأ و روشن مَرّ یاد بدن!
 ۵ مَرّ تی راستی دورون هیدایت بوکون و مَرّ یاد بدن
 چونکی تو می خودا ایسی کی مَرّ نجات دیهی؛
 توما مَرّ روز تی رافا ایسم!

۶ آی خوداوند، تی رحمت و موحبت ترّ جَه خاطر نشه،
 چونکی جَه ازل اوشان نَهه بید.
 ۷ گونایانی یی کی جوانی وخت بوکودم بخاطر ناور
 و هطویم می نافرمانی یان!
 تی موحبت امرأ مَرّ بخاطر باور،
 تی نیکویی و آسی، آی خوداوند.

۸ خوداوند نیکو و راست ایسه؛
 هَنّ و آسی خو رأی گوم رأیان نیشان دهه.
 ۹ اون، فروتن آدمان عیدالت رأ دورون هیدایت کونه
 و خو رأ و روشن اوشان یاد دهه.
 ۱۰ خوداوند همه تا رأیان، موحبت و وفا ایسه،
 اوشانی ره کی خوداوند عهد و پیمان و حوکمان حفظ کونیدی.
 ۱۱ آی خوداوند، تی نام و آسی می گونای ببخش،
 اگه چی پيله دانه ایسه.

۱۲ کی ایسه کی خوداوند جا حساب بیره؟
 بازین خوداوند خو اینتخاب بوکوده رأی، اون نیشان دهه.
 ۱۳ اون جان و وجود همیشه نیکویی امرأ مانه
 و اون نسل زیمین وارث به.
 ۱۴ خوداوند محرم اسرار کسان ایسه کی اون جا حساب بریدی؛

و خو عهد و پیمان اوشان نیشان دهه.
 ۱۵ می چومان همیشه خوداوند فندره،
 چونکی اونه کی می پای دام جا آزاد کونه.

۱۶ آی خوداوند، مر فندر و لطف بوکون
 چونکی بی کس و ستم بیده ایسم.

۱۷ می دیل تنگی یان زیاد بوستید؛
 مر می سختی یان جا آزاد کون!

۱۸ می رنج و ستم کشن بیدین
 و تومام می گونایان ببخش.

۱۹ می دوشمنان بیدین کی چقدر زیاد بوستید
 و چوطو خشونت امرأ می جا کینه دارید.

۲۰ می جان موحافظت بوکون و مر نجات بدن!
 ونال خجالت زده بيم

چره کی تر پناه باوردم.

۲۱ بهه کی می صداقت و دوروستی می جا موحافظت بوکونید،
 چونکی من تی رافا ایسم.

۲۲ آی خودا، بنی اسرائیل تومام اوشان سختی یان جا نجات بدن.

ایتا دوروستکار آدم دوعا

داوود مزمور.

آی خوداوند، می دوروستکاری و آسی می داد فارس،
 چره کی راستی و دوروستی امرأ قدم اوسادم
 و بدون آنکی لغزش بوخورم تر، آی خوداوند، توکل بوکودم.

۲ خوداوند، مَر ايمتحان و آزمايش بوکون؛
 می ديل و فيکر تصفيه بوکون،
 ۳ چره کی تی موحبت می چومانْ جُلُو دَرم
 و همیشه تی وفاداری سایه جیر قدم اوسانم.

۴ دغلبازْ آدمانْ امرأ نشست و برخاست نوکونم
 و دورو آدمانْ امرأ شوئون و آمون نوکونم.

۵ بدکارْ مردومانْ جا بيزارم
 و شرورانْ امرأ بينيش و ويريز نوکونم.

۶ می دسانْ شورم کی می بی گوناھی ی نیشان بدم
 و تی قوربانگا، آی خوداوند، زیارت کونم
 ۷ کی شوکرگزاری آوازْ به گوش فارسانم
 و توما مْ تی عجیبْ کارانْ واگویا بوکونم.

۸ آی خوداوند، تی خانه جاجیگای دوس دَرم،
 او جاجیگایی کی تی جلال اویه ساکنه.

۹ او وختانی کی گوناهاکارانْ جانْ فیگيفتن دری، می جانْ فتنگیر،
 هطویم می زندگی ی مردومانی امرأ کی خون فوکونیدی،
 ۱۰ کی اوشانْ دسانْ دورون ناجورْ نقشه یانْ نَهه
 و اوشانْ راستْ دس رشوه فادنْ جا پوره.

۱۱ می زندگی کودن بی عیب و ایراده؛

مَر لطف بوکون و نجات بدن.

۱۲ می پا صافْ جاجیگا سر نَهه؛

پيله جمعیتْ دورون خوداوند موتبارک اعلام کونم.

دوعا کودن شوکرگزاری ره

داوود مزموړ.

خوداوند می نور و نجاته؛
 کی جا بترسم؟

خوداوند می جان پناهه؛

کی جا وأستی وحشت بدأرم؟

۲ وختی شروړ آدماں مَر هوجوم أوريدی، کی می

جان گوشت بوخوريد،

می دوشمنان و بد خوأيان،

اوشأنیدی کی لغزش خوريدی و کفیدی.

۳ اگه ايتأ لشکر ايتأ جا جم به کی می امرأ بجنگه،

می ديل ترس دنکفه؛

اگه می ضد جنگ بپا بوکونيد

هو جنگ دورون می ديل قورصه.

۴ ايچی خوداوند جا بخوآستم

و اون دونبال ایسم

کی توماّم می عمر روزان

خوداوند خانه دورون ساکن بيم،

تا کی خوداوند قشنگی ی چوم بودوجم

و اون معبد دورون می جواب وأمجم.

۵ چونکی روز بلا دورون

مَر خو سايبان جير جيگا دهه

و خو خيمه دورون مَر قايِم كونه
و صخره رو مَر بولنډ جاجيگا سر نهه.
۶ او وخت مي دوشمنان ورجا كي مَر دوره كونيدى
سر بولنډ بم؛

و ايجگره و شادي امرأ خوداونډ خيمه دورون قورباني فادم
و اون ره سرود خانم و ستايش كونم.

۷ آي خوداونډ، وختي تر دوخانم مي صدائى گوش بوكون؛
مَر لطف بوكون و مي جواب فادن.
۸ آي دليل، خوداونډ تر بوگفته: «مي رو دئن و اسي ايشتيق بدآر!»
خوداونډا، ايشتيق دارم تي روي بيدينم.

۹ آي تو كي مي يار و ياور بي،
تي روي مي جا نوأ جيجا دئن،
و تي خدمتگوزار غيظ امرأ تي جا دور نوأ كودن؛
آي خودايي كي مَر نجات ديهي،
تي ديم مي جا وانگردن و مَر ترك نوكون.
۱۰ اگه چي مي پئر و مار مَر ترك كونيد،
خودا مَر قوبيل كونه.

۱۱ آي خوداونډ، تي را و روش مَر ياد بدن،
مي دوشمنان و اسي، مَر صاف جا دورون هيداييت بوكون.
۱۲ مَر مي دوشمنان دس تسليم نوأ كودن،
چره كي دورغگو شاهداني كي ظولم و ستم امرأ مَر ترسانيدى،
مي ضد ويريشتيد.

۱۳ ولي من ايطمينان دارم كي خوداونډ نيكويي

زندہ یانِ دنیا دورون دینم.
 ۱۴ خوداوند رافا بئس؛
 قوی بوبو و تی دیلم قورص ببه؛
 هطویه، خوداوند رافا بئس!

خوداوند می قوت و می سپره

داوود مزمور

۲۸
 آی خوداوند، تو کی می صخره ایسی، تر دوخانم
 وختی گب زنم، تی گوش نوأ گیفتن.
 چره کی اگه می دوعای جواب ندی،
 کسانئ مانستن بم کی گیل جیر شیدی.
 ۲ وختی تی جا کومک خایم،
 و می دسان تی قدس الاقداس* طرف دراز کونم،
 می ایلتماس ایجگره ی گوش بوکون.

۳ مر شرور آدمان امرأ محکوم نوکون،
 اوشانی کی همیشه شرارت کونیدی؛
 کی خوشان همساده یان امرأ جه صلح و صفا دم زیندی
 ولی بدی اوشان دیل دورون نهه.
 ۴ اوشان کردکاران و شرارت و آسی، اوشان جزای فادن
 هطویم جه خاطر اوشان شرور کاران، اوشان جزای فادن
 و موجازات بوکون.
 ۵ جه خاطر کی خوداوند کاران محل نوکونیدی،

و هطويم اون دس کاران،
پس خودا اوشان جه بين بره
و هيوخت ده اوشان وينريزانه.

۶ موبارک ببه خوداوند
چونکی می ايلتماس ايچگره ی گوش بوکوده.
۷ خوداوند می قوت و می سپره،
می ديل اون توکل داره و اون جا یاری فيگيفتم.
می ديل شادی جا پوره
و سرود امرأ اون ستایش کونم.

۸ خوداوند، خو قوم قوته
و خو مسح ببوسته پادشأ ره قله ی نجات.
۹ آی خوداوند، تی قوم نجات بدن و تی ارث و ميراث موبارک بفرما؛
اشان ره شبان بوبو و تا ابد به چان* سر بنه و ببر.

خوداوند عظمت اعلام بوکونید

داوود دوعا

۲۹
آی فرشته یان، خوداوند ستایش بوکونید!
اعلام بوکونید کی جلال و قوت، خوداوند شينه.
۲ خوداوند نام جلال ستایش بوکونید!
خوداوند اون شکوه و قدوسیت و اسی پرستش بوکونید!

۳ خوداوند صدا، دریا آبآن رو به گوش فارسه؛
خودای جلال صدا، گورخانه مأنسته،
خوداوندی کی ایتا عالمه دریا آبآن رو حضور دآره.

۴ خوداوند صدا پور جه قوته؛
اون صدا پور جه شکوهه.

۵ خوداوند صدا سدر دارآن ایشکنه؛
خوداوند لبنان سدر دارآن نابود کونه.

۶ خوداوند کاری کونه کی لبنان ایتا گوساله مأنستن واز واز بوکونه
و «سیریون» کوه ایتا جوان گاب مأنستن.

۷ خوداوند صدا آتشی تیرآن اوسه کونه.
۸ خوداوند صدا دشت و بیابان لرزانه؛

خوداوند «قادش» بیابان به لرزه تاووده.

۹ خوداوند صدا پسته کوهی دار و درختان لرزانه
و جنگلان بی ولگ کونه.

اون معبد دورون همه تان فریاد زینیدی: «جلال!»

۱۰ خوداوند طوفانی آب جور نیشته،

خوداوند نیشته، اون پادشأ ایسه تا ابد!

۱۱ بیه کی خوداوند خو قوم قوت بیخشه؛

بیه کی خو قوم سلامتی امرأ برکت فآده.

خروس خانان وخت، شادی و خوشحالی فارسه

داوود مزمور. ایتا سرود او زماتی کی معبد خوداوند ره وقف بوکودید.

۳۰ آی خوداوند، تر ستایش کونم،

چونکی مر جولف جیگا جا بوجور فآکشه‌یی،

و وناشتی می دوشمنان می شکست و اسی شادی بوکونید.
 ۲ آی یهوه، می خودا، تی ورجا کومک و اسی ایجگره بزم
 و مر شفا بدیی.
 ۳ خوداوند، تو می جان مورده یان دنیا جا بیرون فاکشه یی؛
 من گیل جیر شوئون دو بوم ولی مر زنده بدأستی.

۴ آی توما م کسانی کی خودتان خوداوند بیسپردیدی،
 اون ره سرود بخانید!
 اون قدوس نام ستایش بوکونید!
 ۵ چونکی اون غیظ ایتا لحظه یه،
 ولی اون لطف تا آخر اینسانان عمر، اوشان امرایه.
 ایتا شب مومکنه گریه زاری امرأ بوگذره
 ولی صب سر شادی خو دیم نیشان دهه.

۶ ولی من، می خاطر جمعی امرأ بوگفتم:
 «هیوخت تکان نوخورم.»

۷ آی خوداوند، او وختی کی تو مر لطف بوکودی،
 مر ایتا کوه مانستن قورص و قایم بدأستی.
 ولی وختی تی دیم جیگا بدیی،
 می دیل ترس دکفته.

۸ آی خوداوند، تر دوخانم؛

تی جا، آی سرور، رحمت خایم.
 ۹ «می مردن و می گیل جیر شوئون
 چی بدرد خوره؟
 ینی خاک تر ستایش کونه؟»

و تی وفاداری جا خبر دهه؟
۱۰ خوداوند، گوش بدن و مَر لطف بوکون؛
آی خوداوند، می یار و یاور بوبو!

۱۱ تو کاری بوکودی کی بجای گریه زاری، رقص بوکونم؛
می عزاداری لیباس می تن جا بیرون باوردی
و شادی امرأ مَر بیوشانه یی.
۱۲ هَن و اسی می دیل و وجود امرأ تره سرود خانم و ساکیت نیسم.
آی یهوه، می خودا، تر تا ابد شوکر کونم!

دوعا کودن، دوشمنان دس جا خلاص بوستن و اسی
پيله رهبر و اسی کی سرود خانان هیدایت کونه. داوود مزمور.

۳۱ آی خوداوند، تر پناه باوردم،
ونال هیوخت خجالت زده بیم.
تی عیدالت و اسی مَر خلاص کون.
۲ می گب گوش بدن،
هر چی زودتر می نجات و اسی بیا؛
می امنیت و اسی صخره بوبو
و ایتا قایم قله کی مَر نجات بدی.

۳ رأس و اسی کی می صخره و قله تویی،
پس تی نام و اسی مَر هیدایت و رهبری بوکون.
۴ مَر جِه او دامی کی می رأ دورون جیگا بده ییدی بیرون باور،
چره کی تو می پوشت و پناهی.
۵ می روح تی دس ایسپارم،

تو مره فدیہ فآذہیی، آی یهوه، خودایی کی امین ایسی.

۶ من جہ اوشانی کی بی ارزش بُتآن پرستش کونیدی، نیفرت دآرم؛
من، می خودای توکل دآرم.

۷ تی موحبت و آسی شادی و خوشحالی کونم،

چونکی می موصیتآن بیدہیی

و جہ سختی یانی کی می جان بدرد باورده، و آخبری.

۸ مَر دوشمن دس نیسپآردی

بلکی ایتا خوروم جاجیگا سر بپا بدآشتی.

۹ آی خوداوند، مَر لطف بوکون،

چونکی تنگنا دورونی ایسم؛

می چومان غم و غورصه جا ضعیف بوستید،

و هطویم می جان و بدن،

۱۰ چره کی می زندگانی، غم و غورصه و آسی بسر بآمو،

و هطویم سالانی کی درد و ناله دآرم.

می گونایان و آسی قوتی مره نمآنسته،

می خاشان پوچ بوستید.

۱۱ تومام می دوشمنان ورجا روسوا و سربجیر ببوستم

و هطویم ویشتر می همساده یان ورجا.

می رفقان می جا ترس و وحشت دآریدی؛

هر کی مَر بیرون دینه می جا دوری کونه.

۱۲ ایتا مُرده مآنستن جہ خاطر شوم؛

ببوستم ایتا بشکفته کوزه مآنستن.

۱۳ چونکی ایفترای خیلی یان جا ایشتاوم

و جہ ہر طرف ترس و وحشت نہہ؛
 ہمدیگرِ امرأ نقشہ کشیدی
 و قصد کوشتنِ مرِ دآریدی۔

۱۴ ولی من تر توکل دآرمہ، آی خوداوند
 و گم: «تو می خودایی»

۱۵ می وخت و زمان تی دسِ دورون نہہ؛
 مر می دوشمنانِ دسِ جا، و جہ اوشانی کی مرِ
 آزار رسانیدی، خلاص کون۔

۱۶ تی دیم نور تی خدمتگوزارِ سر روشن کون
 و تی موحبتِ دورون مرِ نجات بدن۔

۱۷ آی خوداوند، ونال خجالت زدہ بیم،
 چونکی تر دوخانم؛

ببہ کی شروزِ آدمانِ خجالت زدہ ببید
 و جہندم ببشید خاموش بید۔

۱۸ ببہ کی اوشان لبان کی دورغ گہ دؤستہ ببہ
 کی غرور و تہمتِ امرأ دوروستکارِ آدمانِ ضد گولاز کونیدی۔

۱۹ چقدر زیادہ تی نیکویی
 کی اوشان رہ کی تی جا حساب بریدی تلبارِ کودی، او

نیکویی کی فادی اوشان رہ کی تر پناہ بأوردیدی
 و آدمانِ چومانِ جلو بجا آوری۔

۲۰ آدمانِ بد نقشہ یانِ و آسی

اوشان تی قائم کودہ جیگا دورون، او جایی کی
 تو ایسہ یی، جیگا دیھی؛

اوشان زخمِ زوانِ و آسی

تی خیمه دورون موحافظت کونی.

۲۱ موتبارک ببه خوداوند

چونکی خو موحبت ایجوری عجیب و عظیم مر آشکار کوده
او وختی کی ایتا شاز دورون دوشمن مر محاصره بوکوده بو.

۲۲ ولی من ترس و هول امرأ بوگفتم:

«خودایا، تی چومان جا دکفتم!» ولی بأزین کی تی جا کومک
بخواستم، می ایجگره ایلتماس بیشتاوستی.

۲۳ آی تومام کسانی کی شمر به خودا بیسپردیدی
اون دوس بدآرید!

خوداوند، خودش وفاداران حفظ کونه،
ولی مغرور آدمان تومام کردکاران جزای فاده.

۲۴ قوی ببید، شیمی دیلم قورص بدآرید؛

آی تومام کسانی کی خوداوند رافا ایسه یید!

گونایان ببخشه بوستن امره شادی آورہ

داوود قصیده، یاد دتن و آسی

۳۲ خوشا بحال کسی کی اون نافرمانی ببخشه ببوسته
و اون گوناہ بیوشانه ببوسته.

۲ خوشا بحال کسی کی خوداوند اون گونای بحیساب ناوره،
و مکر و حيله اون روح میان ننه.

۳ وختی ساکیت ایسه بوم،

کرا جه بین شوئون دوبوم

جہ آ خاطر کی تومام روز جہ دیل ایجگرہ زہیم.
 ۴ چونکی تی دسان شبنده روز می سر نہہ بو و مر تنبیه کودن دیبی؛
 جوری ببوسته بوم کی
 تومام می وجود خوشک بوسته بو
 تابستان گرما مانستن. سیلاه*

۵ بازین می گونای تی ورجا ایعتراف بوکودم
 و می کردکاران تی ورجا جیگا ندَم
 و بوگفتم: «می سرکشی خوداونڈ ورجا ایعتراف کونم.»
 بازین تونم می گونای ببخشه یی. سیلاه

۶ هن و اسی همه تا کسان کی همیشه تی جا پیروی کونیدی
 و استی تا او زماتی کی وخت داریدی تی ورجا دوعا بوکونید؛
 هر چقدم سیل و طوفان بایه
 هیچ بلایی اوشان فترسه.
 ۷ تو می پناهگاهی،
 مر سختی جا حفظ کونی
 و مر فریاد نجات مره دورہ کونی. سیلاه

۸ خوداوند فرمایه: «تر دانایی فادم و هو راهی کی
 و استی بیشی تر هیدایت کونم،
 هطویی کی می چومان تر فندرہ، تر نصیحت کونم.

* ۴:۳۲ هطو کی دانیمی، تومام مزامیر بصورت شعر یا سرود بینویشته ببوستیدی
 و کلمه «سیلاه» زبان عبری دورون احتمالا به معنی ایتا مکث سازان موسیقی
 و اسی موقع اجرائی سرود بو.

۹ اسب و قاطرَ مَآنستَن بی فَاَم نوآ بوستن
کی اوشاَنَ مہار کودنَ وَاَسی، اوشاَنَ دهنَ افسار دودیدی
وگرہ تی ورجا نأیدی.»

۱۰ شروزِ آدماَنَ غم و غورصہ زیادہ
ولی اوشاَنی کی خوداوندَ توکل بدآرید
اونَ موحبت اوشاَنَ توماَم وجودَ گیرہ.

۱۱ آی خوروم آدماَن، در خوداوند شادی بوکونید و خوش ببید،
کساَنی کی شیمی دیل صافہ، خوشی امرأ فریاد بوکونید.

خوداوندَ چوماَن کساَنی یَ فندرہ کی اونَ جاَ حیساب بریدی

۳۳ آی دوروستکارِ آدماَن، خوداوندَ رہ، شادی امرأ آواز بخاَئید!
چرہ کی راست دیاَلانَ وَا اونَ ستایش بوکونید.

۲ خوداوندَ بریطَ امرأ ستایش بوکونید!

چنگِ دہ تازَ مرہ اونَ رہ آہنگ بزئید!

۳ خودا رہ تازہ سرود بخاَئید!

خوروم ساز بزئید، آہنگ بولندَ امرأ.

۴ چرہ کی خوداوندَ کلام راست و دوروستہ،

و اونَ ہمہتأ کاراَن وفاداری امرأیہ.

۵ اون، عدل و اینصافَ دوس دآرہ؛

دونیا خوداوندَ موحبتَ جاَ پورہ.

۶ آسماناَن، خوداوندَ کلامَ امرأ چاَکودہ ببوستید
و توماَم آسماَن ستارہیاَن، اونَ دهنَ نفسَ امرأ.

۷ خوداوند، توماڻم دريا آبان سربسر جم ڪونه؛
و جولف آبان ايتا جا تلنار ڪونه.

۸ توماڻم دنيا مردومان، خوداوند جا حيساب بڀريد،
توماڻم مردوماني ڪي زيمين سر زندگي ڪونيدى،
اون حورمت بنيد.

۹ چره ڪي اون بوگفته و ببوسته.
امر بفرماسته، و برپا ببوسته.

۱۰ خوداوند، قومان نقشه يان باطيل ڪونه؛
اوشان بد نيتان جه بين بره.

۱۱ ولي خوداوند نقشه يان تا ابد خو جا سر نهه
و اون ديلا فيڪر توماڻم نسلان ميان.

۱۲ خوش بحال قومي ڪي يهوه اوشان خودايه،
او مردوماني ڪي خودا خوارث و ميراث واسي اينتخاب بوڪوده!

۱۳ خوداوند آسمان جا فندره
و توماڻم آدمي زادان دينه؛

۱۴ جه خو جاجيگا دورون فندره،

توماڻم مردوماني ڪي زيمين سر زندگي ڪونيدى،

۱۵ خودايي ڪي توماڻم اوشان ديلاَن خلق بوڪوده
و جه هر ڪاري يم ڪي بوڪونيد، و آخبره.

۱۶ ايتا پادشاي، اون پيله لشڪر نجات نده

و ايتا پالوانم، اون زور و بازو خلاص نوڪونه.

۱۷ اسب اوميد ڏوستن، پيروز بوستن ره هچين بيخوده،

چره ڪي خو زور و قوت امرأ نتانه ڪسي نجات بده.

۱۸ رَأْسِ رَأْسِي خُودَاوَنَدِ چومَانِ كَسَانِي يَ فَنَدْرَه كِي
 اَوْنِ جَا حِسَابِ بَرِيدِي،
 اوشَانِي يَ كِي خُودَا مَوْحِبَتِ اومِيدِ دَارِيدِي،
 ۱۹ كِي اوشَانِ جَانِ مَرِگِ جَا نَجَاتِ بَدَه
 و اوشَانِ قَحطِي مَوْعِ زَنَدَه بَدَارَه.

۲۰ اَمَانِ خُودَاوَنَدِ رَا فَا ايسَه ييم؛
 اُونِ اَمِي يَارِ و يَاوَرِ و اَمِي سِپَرَه.
 ۲۱ اَمِي دِيلِ اَوْنِ و اَسِي شَادِي كُونَه
 چُونَكِي اَوْنِ مَوْقَدَسِ نَامِ تَوَكَّلِ دَارِيمِي.
 ۲۲ اَيِ خُودَاوَنَدِ، تِي مَوْحِبَتِ اَمِي اَمْرَا بَمَانَه
 هُوَطُو كِي اَمَانِ تَرِ اومِيدِ دَارِيم!

وَأُحْيِيهِدُ وَ بِيَدِينِي كِي خُودَاوَنَدِ نِيكُويَه

دَاوُوْدِ مَزْمُورِ، اُو وَخْتِي كِي اَبِيْمَلِكِ وَرَجَا خُورَه بَه دِيوَانِكِي بَزَه تَا كِي
 اَوْنِ بِيروُنِ كُوْدِيدِي وَ اَوْنِمِ خُو رَايِ بِيگِيْفْتَه بُوَشُو* .

۳۳ خُودَاوَنَدِ هَمَه وَخْتِ مَوْتَبَارِكِ خَانِمِ؛
 اَوْنِ سَتَائِيَشِ كُوْدُنِ هَمِيْشَه مِي زُوَانِ سِرِ نَهَه.
 ۲ مِي وَجُودِ خُودَاوَنَدِ و اَسِي اِيْفْتَخَارِ كُونَه؛
 فُقِيرَانِ بِيْشْتَاوِيْدِ وَ شَادِي بُوَكُونِيْدِ.
 ۳ مِي اَمْرَا خُودَاوَنَدِ جَلَالِ بَدِيْدِ،
 اَوْنِ نَامِ هَمْدِيْگَرِ اَمْرَا بُوْلَنَدِ كُونِيْم!

- ۴ خوداوند دوخادم و می جواب بده؛
اون مرَ تومام می ترسان جا خلاص کوده.
۵ اوشانی کی خودای فندریدی، اشان دیم نور واره؛
و اوشان رو هیوخت شرمنده نیبه.
۶ من فروتنی امرأ ایجگره بزم و خوداوند می صدای بیشتاوسته
و مرَ تومام می سختی یان جا نجات بده.
۷ خوداوند فرشته اوشانی کی خودا جا حساب
بریدی، دور و ور ایسه
و اوشان نجات دهه.

- ۸ و اچیشید و بیدینید کی خوداوند نیکویه؛
خوش بحال اونی کی خودا ورجا پناه بره!
۹ آی خوداوند موقدس آدمان، خودا جا حساب ببرید،
چره کی اوشانی کی اون جا ترسیدی هیچی
کم و کسری ناریدی.
۱۰ جوان شیران موحتاج بیدی و اوشان ویشتا کونه
ولی اوشانی کی خودا دونبال گردیدی، خوروم
چیزان جا هیچی کم ناریدی.

- ۱۱ آی زاکان، بایید می گبان گوش بوکونید،
کی خوداوند جا حساب بردن شمر یاد بدم!
۱۲ کیسه کی حیات ناجه داره
و دوس بداره ایتا عالمه خوروم روزان زندگی بوکونه؟
۱۳ تی زوان بدی جا دور بدار
و تی لبان گول زئن جا.
۱۴ بدی جا رو واگردان و خوروم کاران پیش بیگیر،

- آرامش ره و أمج و اون دونبال بوبو.
 ۱۵ خوداوند چوم، پارسا آدمان فندرہ
 و اون گوش، اوشان کومک ایجگرہ صدای ایشتاوہ.
 ۱۶ ولی خوداوند، خو روی بدکاران جا و اگردانه
 کی اوشان نام و نیشان زمین جا اوسانه.
 ۱۷ دوروستکار آدمان ایجگرہ زیندی و خوداوند ایشتاوہ؛
 اوشان جه تومامی اوشان سختی یان آزاد کونہ.
 ۱۸ خوداوند دیل بشکفته آدمان ورجا ایسه
 و کسانئی کی خوشان اومید جه دس بدییدی، نجات دہہ.

- ۱۹ دوروستکار آدم زیاد سختی کشفہ
 ولی خوداوند اون تومام سختی یان جا خلاص کونہ؛
 ۲۰ تومام اون خاشان حفظ کونہ،
 ونالہ ایتا دانہیم بشکفہ.
 ۲۱ شرارت، شروز آدم هلاک کونہ
 و دوروستکار آدم دوشمنان محکوم بیدی.
 ۲۲ خوداوند خو خدمتگوزاران جان نجات دہہ؛
 هر کی اون ورجا پناه بیرہ، هیوخت محکوم نیہہ.

خوداوند، کی ایسه تی مانستن؟

داوود مزموور.

۳۵
 آی خوداوند، به ضد اوشانی بوبو کی به ضد من ایسیدی،
 و جنگ بوکون کسانئی امرأ کی می مرہ جنگیدی.
 ۲ تی کوجه سپر و پیلہ سپر اوسان؛
 می کومک ره ویریز.

۳ تی نیزه‌ی راست کون
 رایِ ذؤد اوشانی ره کی مرّ دونبال کونیدی.
 می جان بوگو:
 «تی نجات منم.»

۴ اوشانی کی خاییدی مرّ بوکوشید
 شرمنده و خجالت زده ببید؛
 اوشانی کی مره نقشه کشیدی
 واگردید و روسوا ببید!

۵ هچین کولوش مأنستن ببید باد ورجا،
 هطویی کی خوداونذ فرشته اوشان دور کونه؛
 ۶ اوشان رایان لیز و تاریک ببه،

هطویی کی خوداونذ فرشته اوشان دونبال کونه.
 ۷ چره کی هچین می رأ سر، دام جیگا بده‌ییدی
 کی اون بیخودی می کوشتن و اسی بکنده بید.
 ۸ ببه کی نأنسته بو هلاک بید

و هو دام دورون کی مره جیگا بده‌ییدی، گیرفتار بید؛
 ببه اون دورون دکفید و جه بین بیشید.

۹ او وخت می جان خوداونذ و اسی شادی کونه
 و اون نجات و اسی یم ذوق کونه.

۱۰ تومام می عوصم و اعضا گه:

«ای خوداونذ، کی ایسه تی مأنستن؟

تو کی ستمکش آدم جه خودش قویتر آدم دس جا خلاص کونی،
 و فقیر و ستمکش آدم جه دس اونی کی خایه
 اوشان مال و منال بدوزانه.»

- ۱۱ شاہدانی کی اَشَانِ دیل سیاہ دمردہ ویریزی؛
چیزانی می جا و ازخواست کونیدی کی من خبر نارم.
- ۱۲ می خُبیّی بدی امرأ جواب دیهیدی
و می دیل و جان ناامید بہ.
- ۱۳ ولی او وختی کی اوشان ناخوش احوال بید،
من عزاداری لیباس دوکودیم،
روزہ گیفتنِ امرأ مَر فروتن چاکودم.
وختی می دوعا بی جواب و اگر دستی،
- ۱۴ او کسی مأنستن ماتم گیفتیم کی خورِ فِق و برأز رہ ماتم گیرہ.
او کسیّی مأنستن کی خو ماژ رہ گریہ و زاری بوکونہ
آن ہمہ غم و دردِ و اسی نتأنستیم می سرِ راست کونم.
- ۱۵ ولی او وختی کی بکفتم، اوشان شادی امرأ
همدیگر مرہ جم بوستید؛
رذلِ آدمأنم می دور و ور جم بوستید،
و کسانی کی نشناختیم بدونِ آنکی ایتا پیچہ
بئسید، مَر تیکہ پارہ کودیدی.
- ۱۶ نجستِ آدمأنِ مأنستن کی مهمانی یانِ دورون
مردومانِ دس پر گیریدی،
می و اسی غیظِ امرأ خوشانِ گازانِ سر بسر سابستیدی.
- ۱۷ آی خوداوند، تا کی خایی فندری؟!
می جانِ اَشَانِ حملہ جا نجات بدن،
و می زندگیّی جہ شیرانِ دهن.
- ۱۸ پیلہ جمعیتِ دورون تر شوکر کونم؛
ایتا عالمہ مردومانِ میان تر ستایش کونم.

- ۱۹ ونال می خیانتکار دوشمنان
می ضد شادی بوکونید
و اوشانی کی بیخودی می جا نیفرت دآریدی
مر رخشن گیریدی، همدیگر چشمک بزیند.
۲۰ چره کی صلح و صفا امرأ گب نزنیدی
بلکی اوشانی ره کی آسرزیمین دورون آرام زندگی کودن دریدی
جوفت و کلک امرأ نقشه کشیدی.
۲۱ خوشان دهن می و آسی واز کونیدی و گیدی: «هه هه!
امی چومان امرأ بیده ییمی.»

- ۲۲ آی خوداوند، تو آ ایتفاقان بیده یی،
ساکیت نوأ بوستن!
آی سرور، می جا دور نوأ ایسن!
۲۳ ویریز، می جا دفاع بوکون!
آی خودا، می سرور، می داد فارس!
۲۴ آی یهوه، می خودا، تی عیدالت و آسی می حق فیگیر؛
ونال می ضد شادی بوکونید.
۲۵ ونال خوشان دیل میان بیگید: «آها، امی ناجه ی فارسه ییم!»
ونال بیگید: «اون دوروسته فورستیم!»

- ۲۶ اوشانی کی می موصییت و آسی شادی کونیدی
خودشان، شرمنده و خجالت زده ببید؛
اوشانی کی خوشان می جلو گولاز کونیدی
شرم و روسوایی اوشان لیباسی ببه کی دوکونیدی.
۲۷ ولی اوشانی کی دوس دآریدی می بی گوناھی ثابت ببه
ایجگره امرأ شادی بوکونید و خوشحال ببید.

همه تا زمات بیگید: «چقدر بوزرگه خوداوندی
کی خو خادَم جان ساقی و خوشبختی جا لذت بره.»
۲۸ می زوان تی عیدالت اعلام کونه،
و تومام روز تر ستایش کونه.

خودایا، تی موحبت چقدر ارزش داره
پيله رهبرِ و اسی کی سرود خانان هیدایت کونه.
داوود مزموور، خوداوند خدمتگوزار.

۳۶ نافرمانی، شرور آدم دیل دورون اون امرأ گب زنه؛
خودا جا ترسن اون ره هچین بیخوده.
۲ چونکی آنقده خوره گولاز کونه
کی نتانه خو گونای بفامه و اون جا بیزار به!
۳ اون دهن گبان شرارت و فریب دئه؛
عاقلی و خوروم کاران جا دس بکشه.
۴ خو رخت خواب دورونم شرارت ره نقشه کشه؛
خوره تاوده کج رایان دورون؛
خو دیم شرارت جا وانگردانه.
۵ آی خوداوند، تی موحبت بوجورترین آسمانان سر فارسه
و تی وفاداری ابران جور!
۶ تی عیدالت، کوه مانستن سر به فلک فاکشه
و تی حوکمان، دریا پيله جولف جاجیگایان مانه.
تویی، آی خوداوند، کی اینسان و حیوان نجات دیهی.

۷ خودایا، تی موحبت چقدر ارزش داره!
آدمی زاده یان تی پر بال سایه جیر پناه گیریدی.

۸ تی خانہ فراوانِ نعمتاًنْ جا سِئَر بیدی،
و آبی کی تی گوارا چشمہ جا دَاره اوشانْ فادی بوخویرد.
۹ چونکی تی ورجا چشمہی حیات نَهہ،
و تی نورِ دورونہ کی نورِ دینیمی.

۱۰ وھل تی موحبت اوشانی رہ کی تر شناسیدی دوام بدآرہ
و تی عیدالت، راست دیلانْ رہ.
۱۱ نوکونہ مغروزِ آدمآن مَر لغد دمچ بوکونید
یا کی شرورانْ دس مَر فراری بدہ.
۱۲ بیدین بدکارآن چوطویی بکفتیدی؛
اوشانْ تاودہ ییدی خاکِ سر و دہ نتانیدی ویریزید!

خودا، اوشانی کی خوشانْ بہ اون بیسپردیدی، ترک نوکونہ
داوودْ مزمور

۳۷ شرورِ آدمآنْ و آسی، حرص و جوش نوأ خوردن،
و بدکارآنْ و آسی حسودی نوکون.
۲ چونکی واشْ مانستن زود دوچلکیدی
و سبزْ گیاه مانستن خوشک بیدی.

۳ خوداوندْ توکل بوکون و خُبی بوکون؛
او زیمینْ دورون کی تر فادم، بئس و امنیتْ امرأ زندگی بوکون!
۴ خوداوندْ جا لیدت ببر،
و اون، تی دیلْ مرادْ تر فادہ.
۵ تی رأیْ خوداوندْ بیسپر،
و اونْ توکل بوکون، اون خو کارْ کونہ.

۶ اون تی دوروستکاری یَ نورَ مأنستن روشنَ کونه،
و تی اینصافَ زواله دمَ آفتابَ مأنستن.

۷ خوداوندَ ورجاً آرام بوبو،
و صبرَ امرأ اونَ رافا بئس!
جَه خاطرَ اوشانی کی خوشانَ کردکارانَ دورون موفق ایسیدی
و خوشانَ شروزَ نقشه یانَ عملی کونیدی،
حرص و جوش نوأ خوردن.

۸ تی خشمَ جُلوی بیگیر و غیظَ جا دوری بوکون!
حرص و جوش نوأ خوردن کی خو دونبالسر فقط شرارت آورہ.

۹ چونکی شروزَ آدمانَ جَه بین شیدی
ولی اوشانی کی خوداوندَ رافا ایسہ ییدی زمینَ ارث بریدی.
۱۰ ایتا مدت زماتی کی بوگذرہ، دِه ہیچ شروزَ آدمی باقی نمأنہ؛
هر چی یم کی اونَ و أمجی، اون نیسہ.

۱۱ ولی فروتنَ آدمانَ زمینَ ارث برید،
جان ساقی و برکتَ فراوانی جا لیدت بریدی.
۱۲ شروزَ آدمانَ، دوروستکارَ آدمانَ رہ نقشہ کشیدی
و اوشانَ و آسی خوشانَ گازانَ سربسر ساییدی.

۱۳ ولی خوداوندَ شروزَ آدمَ رہ خندہ دشکنہ
چونکی دئن درہ کی اونَ روز فارسہ.

۱۴ شروزَ آدمانَ خوشانَ شمشیرَ غلافَ جا بیرون اوریدی
و خوشانَ کمانَ فاکشیدی

کی فقیرانَ و ستم کشَ آدمانَ بیجیر تاودید
و اوشانی یَ کی راستَ رأی شیدی بوکوشید.

۱۵ ولی اوشانَ شمشیرانَ، خودشانَ دیلَ دورون شہ
و اوشانَ کمانانَ ایشکفہ.

۱۶ ایتا دوروستکارَ آدمَ ایتا پیچہ مال و منال

خیلی بہتر جہ شروژ آدمآن پیلہ ثروتہ؛
 ۱۷ چرہ کی شروژ آدمآن بازو ایشکفہ
 ولی خوداوند، دوروستکار آدمآن پوشت و پناہہ.

۱۸ خوداوند، پرهیزکار آدمآن روزآن جا و آخرہ
 و اوشآن ارث ہمیشہ باقی مانہ.

۱۹ وختی کی اوشآن بلا فُترکہ، سر بیجیر نییدی؛
 قحطی و ختم ستر بیدی.

۲۰ ولی شروژ آدمآن ہلاک بیدی،
 و خوداوند دوشمنآن، صارا قشنگ گولآن مانستن جہ بین شیدی،
 ہطویم دوڈ مانستن محو بیدی.

۲۱ شروژ آدم قرض فیگیرہ، وانگردانہ

ولی دوروستکار آدم دس و دیلبازی امرأ بخشہ.

۲۲ اوشانی کی خوداوند برکت فادہ، زیمین ارث بریدی
 ولی اوشانی کی خودا لعنت بوکونہ، جہ بین شیدی.

۲۳ اگہ خوداوند آدم رأی خوش بدآرہ،
 اون قدمآن قائم کونہ؛

۲۴ اگرم بکفہ، زیمین سر دراز نیہ
 چونکی خوداوند اون دس گیرہ.

۲۵ من جوان بوم، ہسأ دہ پیر بوستم

ولی ہیوخت دوروستکار آدمی نیدم کی خودا اون
 بہ حال خودش بنہ بی

و نہ آنکی اون زاکآن گدای ایتا لقمہ نان ببوستہ بید.

۲۶ اون ہمیشہ دس و دیل بازہ و دیگرآن قرض فادہ
 و اون زاکآن دیگرآن رہ برکت بیدی.

۲۷ تی دیمَ بدی جاَ وَاگرداَن و حُبی بوکون؛
بازین تا اَبَد زندگی کونیدی.

۲۸ چره کی خوداوند عیدالت دوس دَاره
و اوشانیِی کی خوشاَن به اون بیسپردیدی ترکَ نوکونه.
همیشه اوشاَن موحافظت کونه
ولی شروراًن نسل جَه بین شه.

۲۹ دوروستکارَ آدماَن زیمینَ ارث بریدی
اونَ دورون تا اَبَد زندگی کونیدی.

۳۰ دوروستکارَ آدمَ دهن، حکمتَ جاَ گه
و اونَ زواَن عیدالتَ امرأَ گب زنه.
۳۱ خو خودا شریعتَ خو دیلَ دورون دَاره،
و اونَ پا لیزَ نوخوره.

۳۲ شرورَ آدمَ دوروستکارَ ره کمین کونه،
خایه اونَ بوکوشه.

۳۳ ولی خوداوند، دوروستکارَ آدمَ اونَ دس نیسپره
وختی یم کی موحاکمه بیه، خوداوند وناَله محکوم بیه.

۳۴ خوداوند رافا بئس، اونَ رأ و روشَ حفظ بوکون
کی زیمینَ وارث بوستنَ امرأَ تر سربولند کونه
و تی چوماَن امرأَ دینی کی شرورَ آدماَن چوطویی جَه بین شیدی.

۳۵ ایتاَ شرور ستمگرَ مردآکَ بیدم

کی محلی سبزَ دارَ مانستن قد کشئن دوبو.

۳۶ ولی چقدر زود جَه بین بوشو، هیچی اونَ جاَ باقی نمأنسته؛

هر چی یم اون و أمختم، پیدا نبوسته.

۳۷ بی عیب و ایراد مرداگ بیدین و راست دیلا آدم فندر!
چونکی اون آخر عاقبت همه جوره سلامتی امرایه.
۳۸ ولی گوناهاکار آدمان همه تان نابود بیدی
و شروز آدمان آخر عاقبت هلاکته.

۳۹ دوروستکار آدمان نجات، خوداوند جا فارسه؛
اون، سختی یان موقع اوشان قله ایسه.
۴۰ خوداوند اوشان کومک کونه و خلاص کونه؛
اوشان شروز آدمان دس جا آزاد کونه و نجات دهه،
چونکی اوشان خوداوند ورجا پناه بریدی.

آی خوداوند، مر تنها نوا نهن
داوود مزموور، یادگاری ره.

۳۸ آی خوداوند، مر تی خشم امرأ و ازخواست نوکون
و تی غیظ امرأ مر تنبیه نوا کودن.
۲ چونکی تی تیران می جان دورون فرو بوشو دره
و تی دس می سر تان بوخورده.

۳ تی غیظ و آسی می جان گوشت ساق و سالم نی یه؛
می گونا و آسی، می خاشان دورون هیچ سلامتی وجود ناره.
۴ می تقصیران می سر جا بوگذشته،
ایتا سنگین باز مانستن کی می طاقت جا ویشتره.

۵ می حیماقتْ و اسی می زخمآن چلک کوده و بو دکفته.

۶ خم بوستم، بچمستم؛

توماّم روز، غم و غورصه امرأ رأ شم.

۷ می کمر درذ جا سوج کونه

و می جان ساق و سالم نی یه.

۸ می جان بیشکفته و خسته یه، له و لورده ببوستم؛

دیل غورصه امرأ ناله کونم.

۹ آی سرور، توماّم می دیل ناچه یان تی ورجا نَهه؛

می ناله یان تی جا جیگا بده نی یه.

۱۰ می سینه دورون می دیل توند توند زنه،

زور و قوت می جا بوشو،

می چومانم کم سو ببوستید.

۱۱ می دوست و رفقان می زخمآن و اسی می جا دوری کونیدی؛

می فک و فامیلانم دور دوران ایسیدی.

۱۲ اوشانی کی قصد داریدی مر بوکوشید، مره دام نیهیدی؛

می بدخوایان می هلاکت جا گب زیندی

و توماّم روز خیانت کودن ره نقشه کشیدی.

۱۳ من ایتا کر آدم مانم کی نیشتاوه

و لال آدم مانم کی نتانه گب بزنه.

۱۴ رأس اسی گم، من ایتا کر آدم مانستن ببوستم کی نیشتاوه

و هیچ جوابی اون دهن دورونی ننه.

۱۵ آی خوداوند، تی رافا ایسم؛

تو آی سرور، می خودا، می جواب دیهی.

۱۶ چره کی بوگفتم: «اگه می پا لغزش بوخوره،

ونال اوشان می ضد شادی بوکونید و خوشان گولاز بوکونید.»

۱۷ چونکی نزدیکه بکفم

و می درد همیشه می آمرایه.

۱۸ می تقصیران ایعتراف کونم؛

و می گونایان و آسی پریشانم.

۱۹ می دوشمنان پور جه زور و قوتیدی،

زیاد ایسیدی اوشانی کی بیخودی می جا بیزارید،

۲۰ اوشانی کی می خوبی، بدی آمرأ جواب دیهیدی؛

جه خاطر کی می حق سعی انه کی خوروم کاران

انجام بدم، مر بھتان زینیدی.

۲۱ آی سرور، مر تنها نوأ نهن؛

آی می خودا، می جا دور نوأ ایسن.

۲۲ هر چی زودتر مر کومک بوکون،

آی خوداوند، کی مر نجات دیهی!

می زندگی چقده زود گوذره

پيله رهبر و آسی کی سرود خانان هیدایت

کونه: «یدوتون» ره. داوود مزمور.

بوگفتم: «می رأ و روشن میانی احتیاط کونم

کی می زوان آمرأ گوناه نوکونم؛

تا او زماتی کی شرور آدمان می ورجا ایسه ییدی،

می دهن افسار آمرأ دوسته دارم.»

۲ ولی وختی ساکیت ایسه بوم،

و هيچ خوروم گبی نزهيم،
 می ديلَ ويشتر درد بيگيفته
 ۳ و می وجودِ دورون می ديل آتشِ مأنستن شواله بزه.
 وختی فيکر کوديمي، آتش شواله زهی؛
 بازين می زوانِ امرأ گب بزم:

۴ «آی خوداوند، می مردنِ وخت، مرِ وأخبرَ کون
 و می عمرِ روزانِ جأيم هطو؛
 وهل بدانم کی می زندگی چقدر زود گوزره!
 ۵ می عمرِ روزانِ فقط ايوجب چأكودي،
 و می زندگی سالانِ تی چومانِ جُلُو هيچه.
 رأسِ رأسی هر آدمِ عمر ايتأ آه و دمه؛ سِلاه
 ۶ رأسِ رأسی اينسانِ ايتأ سايهَي مأنه کی شوئون و أمون کونه؛
 هچين بيخودی ديل نيگرانِ به؛
 مال و منال جمَ کونه، ولی نأنه اونِ جأ کی ايستفاده کونه.

۷ «هسأ آی سرور، اينتظارَ چيَ بکشم؟
 فقط تر اوميد دارم!
 ۸ مرِ جَه همهَي می گونايانِ نجات بدن،
 ونأل نادانِ آدمانِ مرِ دس پر گيريد.
 ۹ من ساكيت ايسه بوم و گب نزهيم،
 چونکی توأ بلاَي می سر بأوردی.
 ۱۰ تنبيه می جأ دورَ کون،
 چونکی تی ضربِ دسِ جير جَه بين شمه.
 ۱۱ تو اينسانِ اونِ گوناهِ وأسی تشرِ امرأ تنبيه کونی،
 اونِ مال و منال بيدِ مأنستن خوری.

رأس راسی کی آدم ایتا آه و دم ویشتر نی یه. سیلاه

۱۲ «آی خوداوند، می دعای بیشتاؤ،
می ایجگره صدای گوش بدن،
به می گریه صدا تی گوش نوأ دؤستن
چونکی تی ورجا ایتا میهمان مانستن ساکن ببوستم،
هچین ایتا غریبه، توماّم می آبا و اجداد مانستن.
۱۳ تی نیگای غیظ امرأ می جا و اگردان،
کی قبل آنکی بیمریم و آ دنیا دورون نیسم، ایوار
ده می لبان رو خنده بایه!»

تو می یآوری و مرّ نجات دیهی

پیله رهبر و اسی کی سرود خانان هیدایت کونه. داوود مزموور

۴۰
خوداوند ره خیلی اینتظار بکشم،
بازین خو روی می طرف و اگردانه و می
ایجگره زئن بیشتاوسته.
۲ اون مرّ چاه هلاکت جا بیرون باورده
و چل گیل جا بیرون فاکشه؛
می پای بنه صخره سر
و می قدمان موحکم کوده.
۳ تازه سرود می دهن میان بنه،
سرودی کی امی خودای ستایش کونه.
خیلی یان دینیدی و ترسیدی
و خوداوند توکل کونیدی.

۴ خوشا بحال او کسی کی خوداوند خو تکیه گاه چا کوده
و نه مغروز آدمان توجه کونه
و نه اوشانی کی بُتان دونبال ایسیدی و گومراییدی.
۵ آی یهوه، می خودا،

چقدر زیادیدی
تی عجیب کاران
و تی نقشه یان
کی امره انجام بدهیی؛
هیکس نشأ تی امرأ موقایسه کودن.
اگه بخایم تی کاران واگویا بوکونم و بگم،
نشأ اوشان ایشمردن.

۶ قوربانی و پیش کشی تی دلیل نخواستی،
ولی می گوشان وار کودی تا کی تی جا ایطاعت بوکونم؛
او قوربانی کی سوجانیدی و قوربانی کی گونا
شینه می جا نخواستی.

۷ بازین بوگفتم: «هسا ده باموم!
کیتاب طوماژ دورون می جا بینویشته ببوسته؛
۸ آی می خودا، می ناجه انه

کی تی ایرادهی بجا باورم؛
تی شریعت می دلیل دورون نهه.»

۹ پیله جماعت دورون تی عیدالت خوروم خبران بوگفتم؛
من هیوخت می دهن دنؤستم، هوطو کی خودت
دانی، آی خوداوند.
۱۰ تی عیدالت می دلیل دورون جیگا ندَم،

بلکی تی وفاداری و نجاتِ جا گب بزم
و تی موحت و وفای پيله جماعت ورجا قائم نوکودم.

۱۱ آی خوداوند، تی رحمت می جا دریغ نوکون؛
تی موحت و وفا همیشه مر موحافظت کونه،
۱۲ چونکی ایتا عالمه بلا می دور و ور بیگفته دره؛
می گونایان انقدر سنگین و زیاد بوستید کی ده نتانم بیدینم؛
جه می سر مویان ویشتر بوستید
و ضعیف و ناامید بوستم.

۱۳ آی خوداوند، مر تی لطف امرأ نجات بدن؛
خوداوندأ، هر چی زودتر مر کومک بوکون!
۱۴ اوشانی کی خاییدی مر بوکوشید،
همه تان شرمنده و خجالت زده ببید؛
اوشانی کی آرزو داریدی می روز سیا بیه
پسا پسا بیشید و روسوا ببید.
۱۵ اوشانی کی می گیرفتاری و آسی خنده دشکنیدی،
شرمندگی و آسی حیران بید.

۱۶ ولی اوشانی کی تی دونبال گردیدی
همه تان تی وجود و آسی شادی و ذوق بوکونید؛
او کسان کی تی نجات دوس داریدی
همه تا وخت بیگید: «خوداوند بوزرگه!»

۱۷ من ستم بکشه آدم و فقیرم
ولی خوداوند می و آسی فیکر کونه.

تو می یآوری و مرّ نجات دیھی؛
ای می خودا، دِتر نوأ کودن!

خوداوندأ، مرّ رحم بوکون

پیلہ رهبزّ وأسی کی سرود خأنأَن هیدایت کونہ. داوودّ مزمور

۴۱ خوش بحالّ او کسی کی اونّ دیل و فیکر
بیچارہ یأَن ورجأ نَهہ؛

خوداوند، سختّ روزأَن دورون اونّ نجات دہہ.

۲ خوداوند اونّ جأ موحافظت کونہ
و زندہ دأرہ؛

اون، زیمینّ سر موبارک بہ

و خوداوند ونالہ اونّ دوشمنأَن، خوشأَن دیلّ ناجہی فآرسید.

۳ مریضی وخت، خوداوند اونّ جان ساقی فآدہ
و جہ تومأم مرضأَن اونّ شفا دہہ.

۴ بوگفتم: «خوداوندأ، مرّ لطف بوکون؛

شفا بدن مرّ، چونکی تی ورجأ گونہ بوکودم!»

۵ می دوشمنأَن شرارتّ امرأ می جأ گب زیندی

و گیدی: «کی میرہ و اونّ نام اویر بہ؟»

۶ وختی آیدی کی مرّ بیدینید،

باطیلّ گبأَن زیندی و بدی خوشأَن دیلّ دورون پرورش دیھیدی.

بأزین کی جہ می ورجأ شیدی، دووارہ ہو گبأَن واگویا کونیدی.

۷ تومأم می بد خوأیأَن ہمدیگرّ امرأ می پوشتّ سر پیچ پیچ کونیدی

و شرارتّ امرأ فیکر کونیدی.

۸ اوشأَن گیدی: «ناخوشی و بلا اونّ فُترکستہ؛

دِه هیوختم جِه خو جاجیگاً وینریزه.»
 ۹ حتی می خوروم رفیق کی اون ایعتما دأشتیم،
 هونی کی می امرأ نان و نمک خوردی،
 مَر خیانت بوکوده.

۱۰ ولی تو، آی خوداوند، مَر لطف بوکون؛
 مَر ویریزان تا کی اوشانْ جزایْ فادم.
 ۱۱ دانم کی می جا راضی ایسی،
 چره کی هیوخت ونالی می دشمن ایجگره بزنه
 کی می جا پیروز بوسته.
 ۱۲ تو، می صاف و صادقی و آسی، می هوای داری
 و تا ابد مَر تی ورجا داری.

۱۳ موتبارک ببه یهوه، ایسرائیلْ خودا
 جِه اول تا آخر.
 آمین! آمین!

دومی کیتاب

آی می جان، چره دیل دمردہ ببوستی؟
 پیله رهبرْ و آسی کی سرود خانانْ هیدایت کونه.
 قورخْ پسرانْ قصیده، یاد دتنْ و آسی

۴۲
 هوطویی کی آهو، روخانْ آبْ و آسی شوق و ذوق داره،
 هو جورم، آی خوداوند، می دیل و جان خیلی
 تی و آسی ایشتیاق داره.
 ۲ می دیل و جان خودا ره تشنه‌یه، تشنه‌ی خودای زنده!

کی تانم اون ورجا بشم و خودا دیم بیدینم*؟
 ۳ می روز و شب غذا ببوسته می چومان آرسو،
 چونکی توما مَ روز مَر و اورسیدی: «تی خودا کویہ ایسَه؟»
 ۴ می دیل جا ناله کونم
 وختی کی گوذشته ی بخاطر آورم
 کی مردومانَ امرأ شویم
 و اوشانَ خودا خانه طرف رانمایی کودیم
 هوطویی کی جشن کیفیتی
 و شوق و ذوقَ امرأ فریاد زهیدی و خودای شوکر کودید.

۵ آی می جان، چره دیل دمردہ ببوستی؟
 چره می وجود میان غم و غورصه داری؟
 تی اومید به خودا ببه،
 چره کی اون دوواره ستایش کونم؛
 اون می خودایه کی مَر نجات دهه.

۶ می جان، می وجود میانی دیل دمردہ ببوسته؛
 هَن و اسی تر یاد آورم،
 اردن سرزیمین جا و حرمون بولندی یان جور،
 و مصعار کوه جا.
 ۷ جولف جیگایان همدیگر خبر دیهدی
 جه تی جوش و خروشن آبشاران؛
 تی موجان و تی سیل آبان
 همه تان می سر جا بوگوذشتیدی.

۸ روزان خوداوند خو موحبت می سر فوکونه،
شب کی فارسه اون ره سرود
خانم،
دوعا کونم خودا ورجا کی مر عمر و زندگانی فاده.

۹ خودای کی می صخره یه گمه:
«چی و آسی مر جه خاطر ببردی؟
چره و آستی می دوشمن ظولم و ستم و آسی
می روزگار سیا ببه؟»
۱۰ می دوشمنان طعنه می جان خاشان بشکنه،
چره کی توما روز مر و اورسیدی:
«تی خودا کویه ایسه؟»

۱۱ آی می جان، چره دیل دمرده ببوستی؟
چره می وجود میان غم و قورصه داری؟
تی اومید به خودا ببه،
چره کی دوواره اون ستایش کونم؛
اون می خودایه کی مر نجات دهه

تی نور و حقیقت اوسه کون

۴۳ خودایا، می داد فارس،
ویریز و می حق خودا نشناس قوم جا فیگیر؛
مر دورو و ظالم آدمان دس جا نجات بدن!
۲ چونکی تو خودایی ایسی کی اون پناه برم؛
چره مر ول کودی؟
چره و آستی دوشمن ظولم و ستم و آسی

می روز سیاہ بہ؟
 ۳ تی نور و حقیقت اوسہ کون
 تا کی مر ہیدایت بوکونید
 و مر بأورید بہ تی موقدس کوه، تی خانہ جاجیگائی کی ایسہ یی۔
 ۴ بأزین خودا قوربانی جاجیگا شم،
 خودایی ورجا کی می شادی و دیلخوشی یہ؛
 و تر، آی خودا، می خودا،
 بریط امرأ ستائش کونم۔

۵ آی می جان، چرہ دیل دمردہ ببوستی؟
 چرہ می وجود میان غم و قورصہ داری؟
 تی اومید بہ خودا بہ،
 چرہ کی دووارہ اون ستائش کونم،
 اون کی می خودایہ و مر نجات دہہ۔

دوعا موحافظت رہ

پیلہ رهبز و اسی کی سرود خانان ہیدایت کونہ۔
 قورخ پسران قصیدہ، یاد دتن و اسی

۴۴ خودایا، امی گوشان امرأ بیشتاوستیم؛
 امی آبا و اجداد امر بوگفتیدی
 کی اوشان قدیمی زماٹ دورون،
 ہو وخت ایام چی کارانی بوکودی۔
 ۲ تو، تی دس امرأ بت پرست قومان اسرزیمین جا بیرون کودی
 و امی پسران ہویہ برقرار کودی؛
 خودا شناس قومان گیرفتار کودی؛

ولی امی آبا و اجداد عیزت بدہیی و اوہ بدآشتی.
 ۳ چرہ کی تی قوم، خوشآن شمشیرِ امرأ سرزیمین نیگفتید،
 خوشآن زور بازو امرأ پیروزِ نبوستید،
 بلکی تی راس دس امرأ بو،
 تی بازو و تی دیم نور
 چرہ کی اوشان مهربانی امرأ نیگاہ کودی.

۴ خودایا، تو می پادشایی؛

فرمان بدن کی تی قوم، ینی یعقوب، پیروز بہ!

۵ تی کومک امرأ امی دوشمنان شکست دیہیمی؛

تی نام امرأ اوشانی کی امر فترکیدی لقد دمج کونیمی.

۶ می تیرکمان توکل نوکونم

و می شمشیر مر پیروز نوکونہ؛

۷ بلکی تویی کی امر امی دوشمنان دس جا خلاص کودی،

و امی بدخایان سر بیجیر بأوردی.

۸ همه تا ز مات خودای ایفتخار بوکودیم

و تی نام تا ابد ستایش کونیم. سِلاه

۹ ولی ہسا تو امر تی جا دور کودی و روسوا بوکودی؛

دہ امی لشکر ہمراہی نوکونی.

۱۰ تو کاری بوکودی کی امان دوشمنان جلو پسا پسا بیشیم،

و امی بدخایانم امی مال و منال غارت بوکودید.

۱۱ امر کوشتارگاہ گوسفندان مانستن چاکودی

و خودا نشناس قومان میان پخش و پلا بوکودی.

۱۲ تی قوم موفت و مجانی بوفروختی

و اوشان فروش جا ہیچ سودی نبردی.

- ۱۳ تو وهشتی آمی همساده یان امر ناسزا بیگید
و اوشان امر رخشن گیریدی و خنده دشکنیدی.
- ۱۴ امر قومان ورجا انگوشت نما چاکودی؛
اوشان امر دینیدی و خوشان سر تکان دیهیدی.
- ۱۵ می روسوایی همه تا زمات می چومان جلو نهه،
شرم می دیم بپوشانه،
- ۱۶ جه خاطر اوشانی کی طعنه زیندی و ناسزا گیدی
و جه خاطر دوشمن و اوشانی کی خاییدی اینتقام فیگیرید.
- ۱۷ همه ای ایتفاقان امر دکفته
با آنکی تر جه خاطر نبرده بیم؛
و عهد و پیمانی کی تو آمی امر اؤسته بی، نشکنه بیم.
- ۱۸ آمی دیلان وانگردسته بید؛
آمی قدمانم تی را جا کج نبوسته بو.
- ۱۹ ولی تو امر بوکوبستی
و آمی سرزیمین شالان جاجیگا چاکودی
و طولمات و تاریکی امر بپوشانه یی.
- ۲۰ اگه آمی خودا نام امره جاخطر شو بو،
اگه آمی دسان ایتا خودای دیگر طرف دراز کوده بیم،
- ۲۱ ینی خودا و آخب دار نبوستی؟
چونکی اون دانه آدم دیل دورون چی گذره.
- ۲۲ ولی همه تا زمات تی و آسی مرگ طرف شیمی؛
و امر کوشتارگاه گوسفندان مانستن، بحیساب اوریدی
- ۲۳ آی خوداوند، چره خوفته یی؟
ویریز و امر تا ابد تی جا دور نوکون!

۲۴ چره تی ديم جيگا ديهي؟
 و ظولم و ستمی کی دئن دريم بياد ناوری؟
 ۲۵ چره کی امی جان، خاک طرف خم بوسته،
 امی شکم زمين سر بچسبسته.
 ۲۶ ويريز و امر کومک بوکون؛
 تی موحت و اسی امر نجات بدن!

خودايا، تی سلطنت تخت همه تا زمات پا بر جا مانه
 پيله رهبر و اسی کی سرود خانان هيدایت کونه: «گول سوسن» آهنگ
 امر؛ قورخ پسران قصيده ياد دئن و اسی؛ عاشقانه ترانه.

۴۵ خوروم گبان می ديل جا بيرون آيه
 می نيويشته يان پادشا ره خانم؛
 می زوان، ايتا ماهر نيويسنده قلم مانه.

۲ تو توما آدمان جا قشنگتری
 و تی لبان جا خير و برکت بيرون آيه
 هن و اسی خودا تر تا ابد مووارک بوکوده.
 ۳ آی ديلاور، تی شمشير تی کمر دود
 تی جلال و شکوه لیباس مانستن دوکون.
 ۴ تی جبروت امر پيروزی مره بتازان جلو بوشو،
 راستی، فروتنی و عیدالت و اسی؛
 ببه کی تی راسن دس تر عجيب کاران ياد بده؛
 ۵ و ببه کی تی تیج تیران پادشا دوشمنان ديل و آشکافه؛
 و قومان تی پا جیر بکفيد.

۶ آی خودا، تی سلطنت تخت همه تا زمات پا بر جا مانه؛
تی پادشایی عصا، عدل و اینصاف عصایه.

۷ عیدالت دوس داری و شرارت امرأ دوشمنی داری؛
هن و آسی خوداوند، تی خودا، تر ویشتر جه تی هم ردیفان
شادمانی روغن امرأ مسح بوکوده.

۸ تی تومام رخت لیباسان مَر و عود و سلیخه امرأ خوشبو ببوستیدی؛
جه عاج کاخان میان تاز موسیقی نوأ، تی دیل شاد کونه.
۹ پادشایان دوختران تی پيله زناکانیدی؛

تی راست دسن طرف، شهبانو ایسه کی «اوفیر» طلا
امرأ چاکون واکون بوسته.

۱۰ آی دوختر، بیشتا و بیدین و تی گوش واز کون؛
تی قوم و تی فک و فامیلان جه خطر ببر،

۱۱ تا کی پادشا تی قشنگی و آسی تی خاطرخواه ببه.

اون ورجا تی سر بیجیر باور، چره کی اون، تی سروره.

۱۲ صور سرزیمین آدمان بازین تر پیش کشی اوریدی

و مال و منال دار آدمانم دونبال آنیدی کی تی

رضامندی بدس باورید.

۱۳ پادشا عروس خو کاخ دورون چقده پور شکوه ایسه؛

رخت و لیباس کی طلا نخان امرأ بودوخته بوسته، دوکوده دره.

۱۴ اون گلدوزی لیباسان امرأ پادشا ورجا بریدی؛

اون باکره ندیمه یان اون دونبالسر رأ دکفیدی و

پادشا ورجا شیدی.

۱۵ اوشان شادی و خوشحالی امرأ اوریدی

و شاه کاخ دورون شیدی.

۱۶ آی پادشأ، تی مأنستن تی پسرأن تی پئرأن جاجیگأ سر نیشینیدی؛
 بآزین اوشأن سرتاسر زیمین سر، سرور چأکونی.
 ۱۷ تی ایسمَ توما مَ نسلأن میأنی زنده دأرم؛
 هنَ وأسی توما مَ قومأن تر ستأیش کونیدی تا کی دنیا دونیایه.

خودا آمی پوشت و پناهه

پيله رهبر وأسی کی سرود خأنأن هیدایت کونه.
 قورخ پسرأن مزموور. «علاموت» آهنگ آمرأ. سرود.

۴۶ خودا آمی قوت و پوشت و پناهه،
 یار و یآوری ایسه کی سختی یأن وخت آمی داد فآرسه.

۲ هنَ وأسی أمأن نترسیم، اگرم زیمین بلرزه،
 و کویأنم دریا جولف جیأن دورون دکفید،
 ۳ یا دریا آبأن غیظ بیگیرید و جوش و خروش بوکونید
 و کویأن اون وأسی به لرزه دکفید. سیلاه

۴ ایآ روخان نهه کی اون آبأن خودا شأر آدمأن خوشحال کونه،
 او موقدس شأر، کی خودای موعال خانه اویه نهه.

۵ خودا هویه ایسه، هیوختم او شأر تکان نوخوره؛
 همه تآ صب سر خودا اون کومک کونه.

۶ قومأن شورش کونیدی و حکومتأن جه بین شیدی؛
 خودا خو صدای بولند کونه و زیمین ذوب به!

۷ یهوه، لشکرأن خودا، آمی آمرأیه؛
 یعقوب خودا آمی پيله دانه قلهیه! سیلاه

۸ بأیید خوداوند کارأن فندرید

- بایید بیدینید زیمینِ سر، چی عجیبِ کاراُنی بوکوده.
 ۹ اون، جنگانِ زیمینِ چار طرفِ سر خاتمه دهه؛
 کمانانِ ایشکنه، نیزه‌یانِ خوردِ کونه
 و ارا به‌یانِ آتشِ دورون سو جانه.
 ۱۰ خودا قومانِ فرمایه: «آرامِ بید و بدأنید کی من خودایم؛
 قومانِ میانی موتعال ایسم،
 دونیا دورونی موتعالم.»
 ۱۱ یهوه، لشکرانِ خودا، امی امرایه؛
 یعقوبِ خودا امی پیله دانه قله‌یه. سیلاه

خودا توماّم دونیا پادشایه

پیله رهبرِ و آسی کی سرود خانانِ هیدایت کونه. قورخِ پسرانِ مزمور.

- ۴۷
 آی همه‌ئِ قومان، دس کلا بزینید؛
 شادی فریاد امرأ خودا ورجأ ایجگره بزینید!
 ۲ چونکی خودایِ موتعال پور جه هیبته،
 پیله دانه پادشأ ایسه، توماّم دونیا میانی.
 ۳ اون، توماّم قومانِ امی زیرِ دس چاکونه
 توماّم میلتانم امی پا جیر تاوده.
 ۴ امی ارث و میراثِ امره اینتخاب کونه،
 ارث و میراثی کی خو محبوب، یعقوبِ ره ایفتخار ایسه.

- ۵ خودا شادی فریادِ میان بوجور بوشو،
 خوداوند کرنا صدا امرأ بوجور بوشو.
 ۶ خودا ره سرود خانید! اون ره سرود بخانید!
 امی پادشأ ره سرود خانید! اون ره سرود خانید!

- ۷ چونکی خوداوند توماّم دونیا پادشأ ایسه؛
اونّ قصیده امرأ ستأیش بوکونید!
۸ خودا دونیا قومآن سلطنت کونه؛
اون خو موقدّسّ تختّ سر نیشته.
۹ قومآن پیله کسانّ جمّ بوستیدی،
ایبراهیمّ خودا قومّ مانستن؛
چره کی توماّم دونیا پادشایانّ خودا شین ایسیدی.
اون پیله دانّه و موعال ایسه.

خوداوند شأر

سرود. قورّخ پسرآنّ مزمور.

- ۴۸ خوداوند بوزرگه
و خیلی زیاد وأستی اونّ ستأیش کودن
امی خودا شأرّ دورون،
و اونّ موقدّسّ کوه سر.
۲ صهیونّ کوه
اونّ بولندی وأسی قشنگه،
اونّ وأسی توماّم دونیا مردومانّ خوشحالی کونیدی.
او پیله پادشأ شأر
صفونّ بوجورترین جاجیگأ مانستن ایسه!

۳ خودا اونّ کاخانّ دورون ایسه،
اون، خوره ایتأ پیله قله مانستن بشناسآنه.

۴ دونیا پادشایانّ کس کسّ امرأ ایتأ بوستید

«جَم بوستیدی تا کی صَهیونْ کوه حمله بوکونید؛
 ۵ اما وختی اون بیده بید، تعجب بوکودید
 و ترس و لرز امرأ بوگورُختید.
 ۶ ترس و لرز اوشانْ جانْ دورون دکفته،
 ایتا شکمدارْ زناک مانستن کی دردْ امرأ خایه بزایه.
 ۷ «تو، آی خوداوند، ترشیشْ کشتی یانْ
 شرقی بادْ امرأ دشکن و اشکن بوکودی.
 ۸ هوطو کی بیشتاوسته بیم، امی چومانْ امرأ بیده بیم
 لشکرانْ خوداوندْ شارْ دورون،
 امی خودا شارْ دورون،
 کی خودا اونْ پابرجا داره تا دنیا دنیایه. سیلاه

۹ آی خودا، تی معبدْ دورون
 تی موحبْ و اسی فیکر کونیم.
 ۱۰ تر ستایش کون، آی خودا، تی پيله دانه نامْ مانستن،
 تومامْ زیمینْ جاجیگایانْ سر فارسه؛
 و تی راستْ دس حوکم کونْ ره پور جه عیدالته.
 ۱۱ صَهیونْ کوه شاد ببه
 و یوهودا شارانْ تی داوری یانْ و اسی خوشحال ببید.

۱۲ صَهیونْ طواف بوکونید و اونْ دور تا دور بگردید!
 اونْ بُرجانْ بیشمارید.
 ۱۳ اونْ سنگرانْ فندرید،
 اونْ قله یانْ بیدینید و فیکر بوکونید
 تا کی بتانید شیمی زاکانْ ره تعریف بوکونید!
 ۱۴ چونکی ا خودا، امی خودایه، تا دنیا دنیایه،

اون، تا آمی سر زنده‌یه آمر رهبری کونه.

چره وأستی روزانی کی بلا فُتْرکه بترسم؟

پیله رهبرِ وأسی کی سرود خَأْنَأَن هیدایت کونه. قورخ پسرَأَن مزمو

۴۹
ای توماَم قومَان، اَ گَبَان بیشتاَوید!
ای توماَم دونیا مردوماَن گوش بوکونید،

۲ همه‌ئِ آدمی زاد و توماَم آدماَن*

هم مال و منال دار و هم فقیر.

۳ می دهن، حیگمتْ جا گب زنه؛

می دیلْ فیکرْ جا فأم بیرون آیه.

۴ می گوشِ ایتا مَثَلْ ایسپارم؛

می معمایِ چنگ زئنْ امرأ نیشان دهم:

۵ چره وأستی روزانی کی بلا فُتْرکه بترسم؟

او وخت کی خیانتکارْ آدماَن شرارت، مَر دورَه کونه،

۶ اوشانی کی خوشاَن مال و منال توکل دأریدی

و اوشاَنْ جا گولاز کونیدی.

۷ رَأْس رأسی هیگس نتأنه خو برأز زندگی ره قوربانی فأده

و هطویم نتأنه اونْ خون بهایم خودای فأده.

۸ چونکی اینساَنْ جانْ ره قوربانی فأدن خیلی گیرانه

هیچ قیمتی یم نشأ اونْ سر نهن

۹ تا اینساَن تا ابد زنده بمانه

و گیلْ جیر نشه.

۱۰ چره کی دئن دریمی کی حکیم آدمأنم میریدی
 و احمقأن و نادانأن، کس کسْ امرأ هلاک بیدی
 و خوشأن مال و منال دیگرأن ره نیهیدی.
 ۱۱ «اوشأن قبرأن تا دونیا دونیایه اوشأن جاجیگایه
 و پوشت در پوشت تا آخر زمأت اویه ایسیدی،
 هر چندم کی خوشأن نام خوشأن زمینأن سر نهیدی.
 ۱۲ آدمی زاد خو مال اموالْ امرأ پابرجا نمأنه،
 حیوانأن مأنستن کی جه بین شه.

۱۳ آن نادانْ آدمأنْ آخرْ عاقبتَه کی خوشأنْ توکل دأریدی
 و آدمأنی کی بعدْ اوشأن آیدی و اوشأن بیخودی گب
 زئنْ جا خوشحالیدی. سیلاه
 ۱۴ گوسفندانْ مأنیدی کی موردهیانْ دونیا اوشأنْ ره تعیین ببوسته
 و مرگ، اوشأنْ شبانی کونه.
 صُبْ سر راست دیلانْ اوشأنْ حکومت کونیدی
 و اوشأنْ جسدانْ قبرْ دورون پوخه،
 دور جه اوشأنْ کاخانْ.

۱۵ ولی خوداوند می جانْ موردهیانْ دونیا چنگالْ جا نجات دهه
 و مرْ خودشْ ورجأ بره. سیلاه

۱۶ وختی دینی اینفر ایتأ عالمه مال و منال بدس آورَه
 و خو خانهی رنگوارنگ کونه،
 نوأ ترسئن!

۱۷ چونکی وختی کی بیمیره، هیچیئ نتأنه خو امرأ بیره
 و اونْ مال و منال اونْ امرأ گیلْ جیر نیشه.

۱۸ هر چقدم او زمأتی کی زندهیه خودشْ خوشبخت بدانَه

و هر چقدم مردوم اون پيله کس بدأنید و اون قوربان صدقه بیشید
 ۱۹ ولی سرآخر جایی شه کی اون ابا اجداد بوشو،
 کی ده هرگز روشنایی نیدینه.

۲۰ مال و منال داږ آدمانی کی فأم نأریدی
 حیوانان مأنیدی کی جه بین شیدی.

خودا داوره

آساف مزمور

۵. بیهوه، خودای خودایان
 گب زنه و زیمین سر آدمان دوخانه
 جه او جایی کی آفتاب دتاوه، تا او جا کی مغرب به.
 ۲ جه صهیون کوه کی قشنگی میان حرف ناره
 خودا ظاهر به و خو جلال نشان دهه.
 ۳ آمی خودا آیه و ساکیت نیسه؛
 آتشی کی اون جلو نهه، همه چی فوره و سوجانه
 و سنگین توند باد اون دور و ور زوزه کشه.

۴ آسمان

و زیمین دوخانه

تا کی خو قوم داوری بوکونه.

۵ خوداوند فرمایه: «او کسانی کی خوشان مر بیسپردیدی

می ورجا باورید،

اوشانی کی قوربانی فادن امرأ می امرأ عهد دوستید.»

۶ آسمانان، خودا عیدالت اعلام کونیدی،

چونکی خودا داوره. سلاه

- ۷ «آی می قوم، گوش بوکونید تا گب بزئم،
 آی ایسرائیل، تی ضد شهادت دهم.
 من خودایم، تی خودا.
- ۸ شیمی قوربانی یانْ و آسی نی یه کی شمَر و ازخواست کونم؛
 توما مْ شیمی سو جانئنی قوربانی یانْ همیشه می
 چوما نْ جُلُو نَهه ییدی.
- ۹ شیمی خانه جا مانده نخایم
 و هطویم شیمی طویله دورونْ بوزانْ،
 ۱۰ چونکی توما مْ جنگلْ حیوانان می شینیدی
 و توما مْ چار پایانی یم کی هیزاران کویانْ سر ایسه ییدی.
- ۱۱ توما مْ پرندہ یانی کی کویانْ سر ایسه ییدی ی شناسم،
 و توما مْ صارا حیوانان می شینیدی.
- ۱۲ اگه مَر ویشتا ببوسته بی، تر وَاخبر نوکودیم،
 چونکی توما مْ دونیا و هر چی کی اونْ دورون نَهه، می شینه.
- ۱۳ مگه من گابانْ گوشت خورم
 یا کی بوزانْ خون ادوشم؟
- ۱۴ تی قوربانی یانْ شوکر کودنْ و آسی خودای تقدیم بوکون،
 تی نذرانْ خودای موتعالْ ره بجا باور؛
- ۱۵ سختْ روزانْ میانی مَر دوخانْ؛
 من تر نجات دهم،
 تونم مَر ستایش کونی.»

۱۶ ولی خودا شروز آدم اَطویی گه:

* ۲۰:۸ سو جانئنی قوربانی ایتا قوربانی بو کی حیوان قوربانگاه سر در حوضورْ خودا
 کاملاً سو جانه ییدی.

«تو چي حقي داري كي مي حوڪمان جا گب بزني
 و مي عهد و پيمانَ به زوان باوري؟
 ۱۷ چره كي مي سر برا آوردنَ و آستي بيزاري و
 مي كلام تي پوشت گوش تاوديدى.
 ۱۸ وختي دوزد ديني، اونَ كردكارانَ قوبيل داري،
 زناكار آدمانَ مرهيم بينيش ويريز كوني.
 ۱۹ تي دهنَ بدى كودنَ ره وازَ كوني
 و تي زوانم فريب دئنَ ره عادت بدهيي.
 ۲۰ تي براز ضد نيشيني و گب زني
 و تي ماژ زاگ ايفترا زني.
 ۲۱ آكارانَ بوكودي و من هيچي نوگفتم؛
 بازين تي ورجا خيال بوكودي من تي مانستم
 ولي هسا ده تر وازخواست كونم
 و توماژ تي بد كردكارانَ تي چومانَ جُلُو اورم.

۲۲ آي شوماني كي خوداي جِه خاطر بريدي، مي گبانَ
 گوش بديد و بفاميد،
 نوكونه كي شمَر تيكه تيكه كونم و هيكسم نيسه
 كي شمَر نجات بده.
 ۲۳ اوني كي شوكر كودنَ و آسي قورباني يان فاده
 مي حورمت داره؛
 اوني كي راست راي و امجه و هوطويي يم زندگي كونه،
 مي راه نجات اونَ نيشان دهم.»

ديلي پاڪ مر فادن

پيله رهبرِ وُاسِي كِي سرود خُانَانِ هِيْدَايْتِ كُونِه. داوودِ مَزْمُورِ، او زَمَاتِي
كِي نَاتَانِ نَبِي، بَعْدَ اُنْكَي دَاوودِ بَتَشَبَحِ اَمْرًا بُوخُوفْتِه بُو، اوْنِ وِرْجَا بُو شُو.

۵۱ خوداِيا، تِي مَوْحِبْتِ وُاسِي مَر لَطْفِ بُو كُونِ
جِه خَاطِرِ تِي اِيْتَا عَالْمِه رَحْمِ و مَرُوتِ،
مِي نَا فَرْمَانِي يَانِ جِه بِيْنِ بِيْر.
۲ مَر مِي تَقْصِيْرِ جَا تُوْمَامِ و كَمَالِ بُو شُوْر
و مَر مِي گُوْنَايَانِ جَا پَاكِ كُونِ.

۳ چَرِه كِي تُوْمَامِ مِي نَا فَرْمَانِي يَانِ جَا وَاخْبِرْمِ،
مِي گُوْنَايِمِ هَمِيْشِه مِي چُوْمَانِ جُلُو نَهَه.
۴ تِي ضِدِ گُوْنَاهِ بُو كُوْدِمِ، دُوْرُوسْتِه تَنْهَا تِي ضِدِ گُوْنَاهِ بُو كُوْدِمِ
و او كَارِي تِي كِي تَر بَد اِيَه اِنْجَامِ بَدَمِ.
هَنْ وُاسِي هَر چِي كِي فَرْمَايِي تِي عِيْدَالْتِ اَمْرَايِه،
تِي دَاوْرِي يِمِ بِي عِيْبِ و نَقْصِه!
۵ رَأْسِ رَأْسِي كِي تَقْصِيْرْ كَارِ بَدُوْنِيَا بَا مَوْمِ
و گُوْنَاهِ كَارِ بَوْمِ جِه او زَمَاتِي كِي مِي مَار مَر شَكْمِ او سَادَه!
۶ هَسَا تُو مَوْشْتَاقِ اُنِي كِي مِي دِيْلِ رُو رَا سْتِ بِيَه؛
مِي بَا طَنْ دُوْرُونِمِ مَر حَكْمَتِ يَادِ دِهِي.

۷ مَر زُوْفَا* وِرْگِ اَمْرًا پَاكِ كُونِ تَا كِي تِيْمِيْرِ بَمِ،

* ۷:۵۱ زوفا ايتا کوچه دانه و اشي بو كي قديم زمات اسرائيل قوم مراسمآن دوروني
مهم بو. زوفا امرأ پاڪ بوستن ايتا نيگاهي ايسه جه بخشش الهي

- مر بوشور کی ورف جا سفیدتر بم۔
 ۸ شادی و خوشحالی می گوشِ فارسان،
 وھل می جانِ خاشان کی بکوبستی دوواری به شوق و ذوق بایہ۔
 ۹ می گوناہ و اُستی تی چومِ دُود
 و تومام می گونایانِ جہ بین ببر۔
 ۱۰ خودایا، ایتا دیلِ پاک می وجودِ دورون چاکون
 و ایتا تازہ روح کی عوضِ نہ۔
 ۱۱ مر جہ تی ورجا دور نوکون
 و تی قدوس روح می جا فٹنگیر۔
 ۱۲ شادی کی تی نجاتِ اُسی دُشتیم مر و اگردان
 و می دیلِ دورونی ایتا ذوقی بوجود باور کی
 تی جا ابطاعت بوکونم۔
 ۱۳ بازین تی حوکمان گوناہکارِ آدمان یاد دھمہ،
 تا کی اوشان تی طرف و اگردید۔
 ۱۴ خودایا، خون لکھی می جا پاک کون،
 ای خودایی کی مر نیجات دیھی،
 تا ایوار دہ می زوان تی عیدالتِ اُسی شادی امرأ سرود بخانہ۔
 ۱۵ خوداوند، می لبان واز کون
 تا کی می دھن تی ستایشِ اُسی گب بزہ۔
 ۱۶ تو می جا قوربانی نحو اُستی، وگرہ اوردیم؛
 تو جہ قوربانی اُنی کی سوجانیدی خوشحال نیی۔
 ۱۷ قوربانی کی خودا دوس دارہ، بشکفته دیلہ؛
 ای خودا، تو بشکفته و توبہ بوکودہ دیلِ پست و کوچیک نوکونی۔
 ۱۸ خودایا، تی لطف و رضایتِ امرأ صھیون موحبت بوکون؛
 اورشلیم دیواران دوواری چاکون۔

۱۹ بآزین خوروم قوربانى یانْ جا خوشحالَ بى،
جَه قوربانى یانْ کى سوجانیدی و کامل ایسیدی.
بآزین تی قوربانى جاجیگا سر، گابْ مانده یانْ قوربانى کونیدی.

خودا موحبتِ توکل دآرم

پیلہ رهبرِ وَاَسى کى سرود خَانانْ هیدایت کونه. داوودْ قصیده،
او زماتى کى دواغْ اَدومى شائولْ ورجا بوشو و
اونْ وَاخبرِ کوده کى داوود، اَخیملیکْ خانه بوشو.

۵۲ اى دیلاور کى خُب جنگ کونى، چره بدى
کودنْ وَاَسى گولاز کونى؟

خودا موحبت همیشه پابرجایه.

۲ تی زوان، مردومانْ جَه بین بردنْ وَاَسى نقشه کشه،
تیجْ تَعْ مانه کى وَاوینه!

۳ بدىِ خُبى جا ویشتر دوس دارى،

دورغْ گفتنْ راس گویی جا ویشتر. سیلاه

۴ توماّمْ گبانىِ کى مرگْ رنگ بوى دآره دوس دارى،
اى زوانى کى دوز و دغل دآره!

۵ هَنْ وَاَسى خودا تا دونیا دونیایه تر خورد و خمیر کونه؛

تى خانه جاجیگا جا تر بیرون فاکشه؛

تى ریشه یم زنده یانْ زیمینْ سر خوشکانه. سیلاه

۶ دوروستکاران دینیدی و ترسیدی؛

اونْ ره خنده دشکنیدی و گیدی:

۷ «بیدینید، آن هونى یه کى خودایِ خو پوشت و پناه چانکوده،

بلکى خو زیادى مال و منال ايعتماد بوکوده

قوی یم بیوسته و دیگران جہ بین ببردہ تا خورہ بوجور فاکشہ.

۸ ولی من زیتون دار مأنم،
کی خودا خانہ میان گول کونہ؛
می توکل خودا موحبت جاییہ
تا کی دونیا دونیایہ.
۹ خوداوندأ، جہ خاطر کارانی کی بوکودی
ہمہ تا زمات تر شوکر کونم؛
تومأم کسانی ورجأ کی فرمان بریدی
تی نام جأ اومید دارم
چرہ کی تی نام خورم نامہ.

ہمہ تان گومراہ بیوستیدی

پیلہ رھبڑ و آسی کی سرود خانان ہیدایت کونہ.
«مَحَلَّتْ» آھنگ امرأ. داوود قصیدہ.

نادان خو دیل دورون گہ:

«خودا وجود نأرہ!»

۵۳
آ جور آدمآن فاسد ایسیدی و اوشان ظولم و ستم نشأ تحمول کودن!
ھیچ خوروم کردکاری اوشان جأ سر نزنہ!

۲ خودا آسمان جأ

اینسانان فندرہ

تا بیدینہ کسی ایسہ کی عاقلان مانستن رفتار بوکونہ
و خودا دونبال بگرده.

۳ ہمہ تان گومرأہ ببوستیدی
و کس کسِ امرأ فاسدِ بوستیدی!
خوروم آدمی وجود نأره،
حتی اینفر!

۴ ینی بدکارِ آدمان درک و فأم نأریدی،
اوشانی کی می قومِ فؤریدی، اینگار کی نان خوردن دریدی
و خودایِ دونخأنیدی؟
۵ حیسابی ترسیدی،

اوشان هو جایی ترسیدی کی ترسی نئه،
چونکی خوداوند اوشانی کی تر دوره کونیدی،
اوشانِ خاشانِ ایشکنه.
تو اوشانِ شرمندہ کونی،
چونکی خوداوند اوشانِ فیشأده.

۶ کأشکی ایسرائیلِ نجات، صہیونِ جاَ ظاہیرِ بوستہ بی!
وختی خوداوند گودشتہ مأنستن خوشبختیِ
خو قومِ ره واگردأنه،
یعقوبم به شوق و ذوق آیه و ایسرائیلیم شادی کونہ!

خودا می یار و یاوره

پيله رهبرِ وأسی کی سرود خائآن هیدایت کونه. زهی سازآن امرأ.
داوود قصیده، بعد اونکی زیفیان، شائول ورجا بوشو و بازین
بوگفتیدی وأورسه ییدی: «ینی داوود امی میانی جیگأ نوخوردہ؟»

۵۴ ای خودا، تی نامِ وأسی نجات بدن مرأ!
تی قودرتِ امرأ می داد فارس!

۲ خودایا، می دوعایِ بیشتأو
و گبانی کی می دهنْ جا بیرون آیه گوش بدن!

۳ چونکی بدکارِ آدمآن می ضد ویریشتیدی
و ظالمآن خاییدی مر بوکوشید،
اوشانی کی خودایِ خوشآن چومانْ جُلُو نیدینیدی. سیلاه

۴ رأسِ رأسی خودا می یار و یاوره؛
خوداوند می جانِ زنده دأره.

۵ ای خودا، می دوشمنآن بدیِیِ خودشانْ واگردآن!
تی وفاداریِ وأسی اوشآنْ جهْ زیمینْ سر اوسآن!

۶ منم جان و دیلِ امرأ می قوربانی تر تقدیم کونم،
تی نام، ای خوداوند، پرستش کونم،
چره کی تی نام خورم نامه.

۷ چره کی تو مر توام می موشکلاّتْ جا آزاد کودی
و می چومان ببرده آدمآنْ مانستن می دوشمنآن فندرسته.

شیمی نیگرانیِ خودایِ بیسپارید
 پیله رهبزِ و آسی کی سرود خائآن هیدایت
 کونه. زهی سازآن امرأ. داوود قصیده.

۵۵
 آی خودا، می دوعایِ بیشتاؤ،
 تر، می ایلتماسْ ایجگره جا جیگا نندن؛

۲ می دوعایِ بیشتاؤ

و ایجابت بوکون.

می شکایتِ و آسی بی قرارم

و ناله کودن درم،

۳ چره کی دوشمن خوشاؤ گبانْ امرأ مر ترسانیدی

و شرورانْ طولم و ستم کونیدی؛

اوشانْ مر اذیت و آزار رسانیدی

و غیظ و خشمْ امرأ دوشمنی کونیدی.

۴ می سینه دورونی می دیل به درد بأمو

و ترس و وحشتْ مردن، تومامْ می وجودْ دورونی دکفته.

۵ ترس و لرز می وجودْ بیگفته

و وحشت می جانْ دورونی نَهه!

۶ مر بوگفتم: «کاشکی کوترْ مانستن بال بدأشته بیم، پر گيفته بیم

تا کی آرام بیگفته بیم؛

۷ کاشکی بوگورخته بیم دور دورآن

و صحرا میانْ بئسه بیم؛ سیلاه

۸ عجله امرأ تاخت بزه بیم، بوشو بیم پناهگاه طرف

کی دور جه توند باد و طوفانه!»

۹ آی خوداوند، شرورانَ هلاک کون،
 جوری پریشان کون کی کس کس گب نفامید،
 چره کی شاز دورون ظولم و ستم و دعوا مرافا دینم.
 ۱۰ روز و شب شاز دیواران سر گردیدی
 و شرارت و جنایت اون دورونی نَهه.
 ۱۱ همه چی جه بین بردن، شاز دورونی غوغا کونه
 و ظولم و گول زئن اون میدان جا دور نیبه.

۱۲ آن می دوشمن نی یه کی مر طعنه زنه؛

اطو بیوسته بی، تاب آوردیم؛
 می بدخاه نی یه کی می جُلُو سینه سپر کونه،
 کی اگه اطو بیوسته بی، اون جا جیگا خوردیم.
 ۱۳ بلکی تویی! می شریک،

می یار، می مانستن،

۱۴ کی ایتا روزگار وخت زماتی کس کس امرأ شیرین رفقات داشتیم،
 وختی کی مردومان امرأ خودا خانه دورون قدم زهیم.

۱۵ ایدفعه یی مرگ می دوشمنان جان بیگیره

و زنده زنده گیل جیر بیشید،
 چره کی شرارت اوشان خانه جاجیگا میان و
 اوشان دیل دورونی نَهه.

۱۶ ولی من خودای دوخانم

و خوداوندم مر نجات دهه.

۱۷ صُب دم و ظهر موقع و شبانم
 گله و شکایت کونم؛

اونم می ناله صدای ایشتاوه.
 ۱۸ مرّ جَه جنگی کی می ضد رأ دکفه
 جان ساقی و سلامتی امرأ نجات دهه،
 اگه چی می دوشمنان زیادیدی.
 ۱۹ خودا کی جَه اوّل خو تخت سر نیسته
 ایشتاوه و اوشان خار و ذلیل کونه؛ سیلاه
 چونکی اوشان عوض نیبیدی
 و ترسیم خودا جا نأریدی.

۲۰ می قدیمی رفیق خو دسّ خو رفقان سر بولند کوده
 و خو عهد و پیمان بشکنه.
 ۲۱ اون زوان چرب و نرمه
 ولی خو دیل دورونی جنگستن دوس داره!
 اون گبان روغن جا نرمتره
 ولی تیخ شمشیر مانیدی کی وأینه.

۲۲ تی نیگرانی یان خودای بیسپار،
 اون، تی پوشت و پناه به؛
 خودا هیوخت وناله
 دوروستکار آدمان زمین بوخورید.

۲۳ ولی تو، آی خودا،
 شرور آدمان قبر دورون تاودی؛
 مردومانی کی خون فوکونیدی و خیانت کونیدی قبل انکی
 اوشان عمر به نیصف فارسه، گیل جیر شیدی!
 ولی من تر توکل دارم.

خودای توکل دآرم

پیلہ رهبزِ وأسی کی سرود خانانَ هیدایت کونہ. موسیقی «کوثر بلوط
 داز سر او دور دوران» آہنگِ امرأ. داوودِ مزموں. غزل، او وخت کی
 فلسطینی یان داوودَ جتْ شازِ دورون گریفتارَ کودہ بید.

۵۶

خودایا، مر لطف بوکون،
 چونکی دوشمن مر خو پا جیر تاوده!
 همه تا زمات مر فترکیدی و مر عذاب دهیدی.
 ۲ اوشانی کی می ضد ایسیدی توما م روز مر لقد دمچ کونیدی
 و آدمانی کی غروز امرأ می امرأ جنگیدی، ایتا عالمه ایسیدی.

۳ وختی کی ترسم،
 تر توکل کونم.
 ۴ دوروسته، خودای توکل کونم،
 هو خودایی کی اون کلام ستایش کونم
 و هیچی نترسم؛
 ینی اینسانی کی گیل جیر شه، می امرأ چی تانه بوکونه؟

۵ همه تا زمات می گبان و اگر دانیدی
 و توما م اوشان نقشه یانم هن و آسی یه کی مر اذیت آزار بوکونید.
 ۶ اوشان کس کس امرأ نقشه کشیدی،
 می کمین نیشینیدی
 و مر پاییدی
 هطوبی کی منتظر ایسه ییدی مر بوکوشید.
 ۷ ینی تانیدی ان همه شرارت امرأ ساق و سالم جیویزید؟

خودایا، تی غیظ و خشمِ امرأ هه قومآن جِه بین بیر!

۸ تو می پریشانی جا وَاخبری

و می ارسویآن تی مَشکِ دورونی نیھی!

ینی اوشآن حیسابِ تی دفتَرِ دورون نأری؟

۹ بآزین کی خودا جا ایجگره امرأ کومک بخأییم،

می دوشمنآن وَاگردیدی و شیدی.

و آن حُبِ دأنم کی خودا می امرأیه.

۱۰ دوروسته، خودایِ توکل کونم،

هو خودایی کی اون کلامِ ستأیش کونم،

خوداوندی کی اون گبانِ ستأیش کونم.

۱۱ هیچیِ نترسم؛

ینی اینسانی کی گیلِ جیر شه، می امرأ چی تأنه بوکونه؟

۱۲ آی خودا، می نذرآن تر وَاستی فأدم؛

می قوربانی یان شوکر کودنِ وَاسی تر تقدیم کونمه.

۱۳ چره کی تو، آی خودا،

مَر مرگِ جا نجات بدیی

و می پایآن وَاشتی سوستِ به بلرزه

تا کی تی نورِ جیر کی زنده یان سر دتاوه تی ورجا رأ بشم.

تی عظمت و جلالِ تومامِ زیمینِ سر بمأنه
 پیلہ رهبرِ وُسی کی سرود خُانانِ هیدایت کونہ. «نابودِ نوکون»
 آهنگِ امرأ. داوودِ مزموور. غزل، او زماتی کی
 داوود، شائولِ دسِ جا غارِ دورونی بوگورُخته.

۵۷
 مَر لطف بوکون، آی خودا، مَر لطف بوکون!
 چونکی می جان تی جا پوشت و پناه دونبالِ گرده؛
 تی بال و پز سایه جیر پناه گیرم
 تا او زماتی کی ابلیان می جا دور بوستید.

۲ ایجگره زنم خودایِ موعالِ ورجا،
 خودایِ ورجا کی خو نقشه یانِ می وُسی تومامِ کونہ.
 ۳ آسمانِ جور کومک اوسه کونہ و مَر نجات دہہ؛
 و اوشانیِ کی مَر لقد دمج کونیدی و ازخواست کونہ؛ سِلاه
 خودا خو موحبت و وفاداریِ نیشانِ دہہ.

۴ می جان وحشی شیرانِ میانی نَہہ،
 اوشانِ ورجاِ خوسم کی خوشانِ دوشمنی وُسی خاییدی
 مَر آتشِ هیمه یانِ مانستن بوسوجانید،
 آدمانی کی اوشانِ گازانِ نیزه یانِ و تیرانِ مانہ
 و اوشانِ زوانم تیجِ شمشیری ایسه کی و اوینہ.

۵ خودایا، آسمانانِ جور موعال ایسی
 و تی شکوه و جلالِ زیمینِ سر بمأنہ.

۶ می پایاَن جیر دام بنه ییدی
تا مرّ گیرفتار کونید!
می رأ سر چاه بکندید
ولی اوشان دکفتیدی اون دورونی. سیلاہ

۷ می دیل قورصہ، آی خودا،
می دیل قورص ایسہ؛
سرود خانم و سازم زنم.
۸ آی می جان، خواب جا ویریز!
آی بریط و چنگ، بیدار بید!
من صُب دم خورشید ویریزانم.
۹ آی خوداوند، تر توماَم میلَتان میانی ستایش کونم
و تی و آسی قومان دورونی سرود خانم.
۱۰ چونکی تی موحبت عظیمہ،
تا آسمانان جور فارسہ
و تی وفاداری تا ابران جور!
۱۱ آی خودا، آسمانان جور مو تعال ایسی
و تی شکوہ و جلال زیمین سر بمأنہ.

خودایہ کی داوری کونہ

پیلہ رھبَر و آسی کی سرود خانان ہدایت کونہ.
«نابود نوکون» آھنگ امرأ. داوود غزل.

آی حاکمان، شومان رأس رأسی عیدالت امرأ گب زنیدی؟
ینی شیمی داوری مردومان میانی اینصاف مرہ ایسہ؟

۲ ہطوی نی یہ! بلکی شومان شیمی دیل دورونی
بی عیدالتی و گوناہ کونیدی
و شیمی دسان ظولم و ستم زمین سر ویشتر کونہ.

۳ شرور آدمان جہ خوشان ماژ رحم دورونی جہ خودا رأ بدر شیدی
و جہ خوشان ماژ شکم میانی گومراہ و دورغگو بدونیا آیدی.
۴ اوشان زہری داریدی مٹ لانتی زہر مانستن
و ماژ گبرای مانیدی کی خو گوشان ڈوستہ درہ
۵ کی جادو جنبل کونان صدای محل نوکونہ،
ہچقدم کی بتانید زرنگی امرأ جادو جنبل بوکونید.

۶ خودایا، اوشان گازان اوشان دهن دورون بشکن!
ای خوداوند، ا وحشی شیران گازان فکش!
۷ وھل اب مانستن کی فیوہ، جہ بین بیشید
وختی یم کی خوشان کمان فاکشیدی، اوشان تیر تیج نہ.
۸ راب مانستن بیبید کی کوجہ دانہ بیدی و چل دورونی دکفیدی
و ارگادہ زاک مانستن کی ہیوخت آفتاب رنگ نیدینہ!
۹ قبل انکی ہیما آتش شیمی دیگان گرم کونہ
خوداوند شرور آدمان، هو ہیما مانستن چی تر
و خوشک، جہ بین برہ.

۱۰ دوروستکار آدمان، وختی کی دینیدی خوداوند شروران
جا اینتقام فیگیرہ، خوشحال بیدی
و خوشان پاہیان اوشان خون امرأ شوریدی.
۱۱ بازیں مردومان گیدی: «راس راسی کی دوروستکار آدمان
هنوزم خوشان اجر پاداش فیگیری،

رأس راسی خودایی ایسه کی دونیای داوری کونه!»

مر می دوشمنان دس جا نجات بدن

پیلہ رہبرِ واسی کی سرود خانان ہیدایت کونہ. «نابود نوکون» آہنگ
امراً. داوود غزل. بازین کی شائل مردا کانی ای اوسہ کودہ کی
داوود خانہ طرف کشیک بکشید و اون بوکوشید.

۵۹
ای خودا، مر می دوشمنان دس جا نجات بدن
و مر محافظت بفرما جہ اوشانی کی می ضد ویریزی!
۲ مر بد کاران دس جا خلاص کون
و جہ مردومان دس کی خون فوکونیدی نجات بدن!

۳ ای خوداوند، بیدین چوطویی می جان رہ کمین بوکودیدی!
زورگو آدمان می ضد جم بوستید
بدون آنکی گوناہی یا کی نافرمانی می جا سر بزه بی.
۴ بی آنکی تقصیری بدآشتہ بیم، می طرف تاخت گیفیدی
و خوشان آمادہ کون دریدی!

پس ویریز، می ورجا بیا و بیدین!
۵ تو یهوه، لشکران خودا، ایسرائیل خودایی.
پس ویریز و توما قومان موجازات بوکون!
شروز آدمان کی خیانت کونیدی، رحم نوکون! سیلاہ

۶ شب کی فارسہ واگردیدی،
سکان مانستن لاب کونیدی
و شار دور گردیدی!
۷ بیدین چوطویی نعرہ زبیدی،

اَشَانْ زوآن شمشیرِ مأنه کی وَاوینه
چونکی گیدی: «کی ایسه کی بیشتاوه؟»

۸ ولی تو، آی خوداوند، اَشَانْ ره خنده کونی،
تو همهئِ آجور قومَانْ رخشنِ گیری!
۹ آی خودایی کی می قوَتی، تی رافا ایسم،
چونکی تو می پيله قلهیی!
۱۰ خودا کی مَر موحیت کونه، می جُلُو رَأْ شه
و مَر کومک کونه کی ببرده آدَمْ مأنستن می دوشمنَانْ فندرم.

۱۱ آی خوداوند کی اَمِره سپر ایسی، اَشَانْ نوکوش،
نوکونه می قوم تی کارَانْ جِه خاطر ببری!
اَشَانْ جان تی زور و قوَتِ اَمْرَأْ بپرکه
و اوشَانْ بیجیر تاود.

۱۲ اَشَانْ دهنِ گونایَانْ و اسی
و گبانی کی اَشَانْ لَبْ سر نهه،
خوشَانْ گولاز کودنْ جا گیرفتارِ بید!
جِه خاطرِ نفرینَانْ و دروغَانی کی گیدی،
۱۳ اَشَانْ تی خشم و غیظِ اَمْرَأْ جِه بین بیر!
اَشَانْ نابودِ کون تا ده نیسید!
بازین ده زیمینْ چار گوشْ سر فأمیدی
کی خودا، یعقوبْ قومِ سلطنت کونه. سیلاه

۱۴ شب کی فارسه، وَاگریدی،
سگانْ مأنستن لاب کونیدی
و شارْ دور گردیدی!

۱۵ غذا دونبال گردیدی
و اگه سِر نَبید، زوزه کشیدی!

۱۶ ولی من تی قووتِ و اسی تره پرستم؛
تومام صُب سران، تی موحبَتِ و اسی سرود خانم؛
چونکی تو می پيله قله ایسی
و سختِ روزانِ میانی می امنِ جاجیگایی.
۱۷ آی خودایی کی می قووتی، تره سرود خانم؛
خودایا، تو می پيله قله ایسی،
تو خودایی ایسی کی مر موحبت کونی.

خودا امی دوشمنانَ لَقْد دَمَجَ کونہ

پيله رهبرِ و اسی کی سرود خانانَ هیدایت کونہ. داوودَ غزل. «گولِ
سوسنِ شهادتِ» آهنگِ امرأ، تعلیم دَتنِ و اسی، او وخت کی داوود،
آرام نَهَرین و آرام صوبه امرأ بجنگسته و یوآب و اگردسته دوازده
هیزار نفر آدمیانَ «نمک» دره دورونی بوکوشته.

۶
آی خودا، تو امرَ ولَ کودی و دفاع کودنَ
جَه خودمانَ بشکنهیی؛

خشم و غیظ دأستی؛ ولی هسأ امرَ و اگردانَ تی ورجأ!
۲ زیمینَ بلرزانهیی و و اَشکأفتی؛
اونَ و اَشکأفته جایانَ چأکون
چونکی بلرزه دکفه.

۳ تی قومَ سختی یأنَ جأ گریفتارَ کودی؛
امرَ شرابی کی مست و سرگردانَ کونہ بوخورانهیی.

۴ تو کسانئِی کی تی جا حساب بریدی تی پرچم پیا بدآشتی
 تا کی اون طرف بوگوریزید و دوشمنان تیران جا دور بید. سیلاه
 ۵ تی راست دس امرأ نجات بدن امر
 و می دعای ایجابت بوکون
 تا کی کسانئِی کی دوس داری نجات بیآفید.

۶ خودا خو موقدس جاجیگا میانی گب بزه و بفرمأسته:
 «شکیم شأر شادی امرأ سأم سأم کونم
 و (شگوت) درهئِی می قوم ره اندازه گیرم.
 ۷ جلعاد و منسی می شینه؛

إفرایم می کلاهخوده
 و می سلطنت عصا، یوهودا ایسه.
 ۸ اما مواب قوم می آب دس لگن مانستیدی،
 آدوم قوم طرف می کفش تاودم
 و فلسطین شکست دئن وأسی ایجگره زنم.»

۹ کی ایسه کی مر بیره شأر بولند حیصاران؟
 کی ایسه کی مر آدوم طرف رانمایی بوکونه؟
 ۱۰ مگه هطونی یه ای خودا، کی تو امر تی جا دور کودی
 و ده امی لشکر امرأ بیرون نایی؟
 ۱۱ دوشمن امرأ جنگستن ره امر کومک بوکون
 چونکی اینسان کومک هچین بی فایده یه!
 ۱۲ خودا کومک امرأ پیروز بیم،
 فقط اونه کی تانه امی دوشمنان لقد دمج کونه.